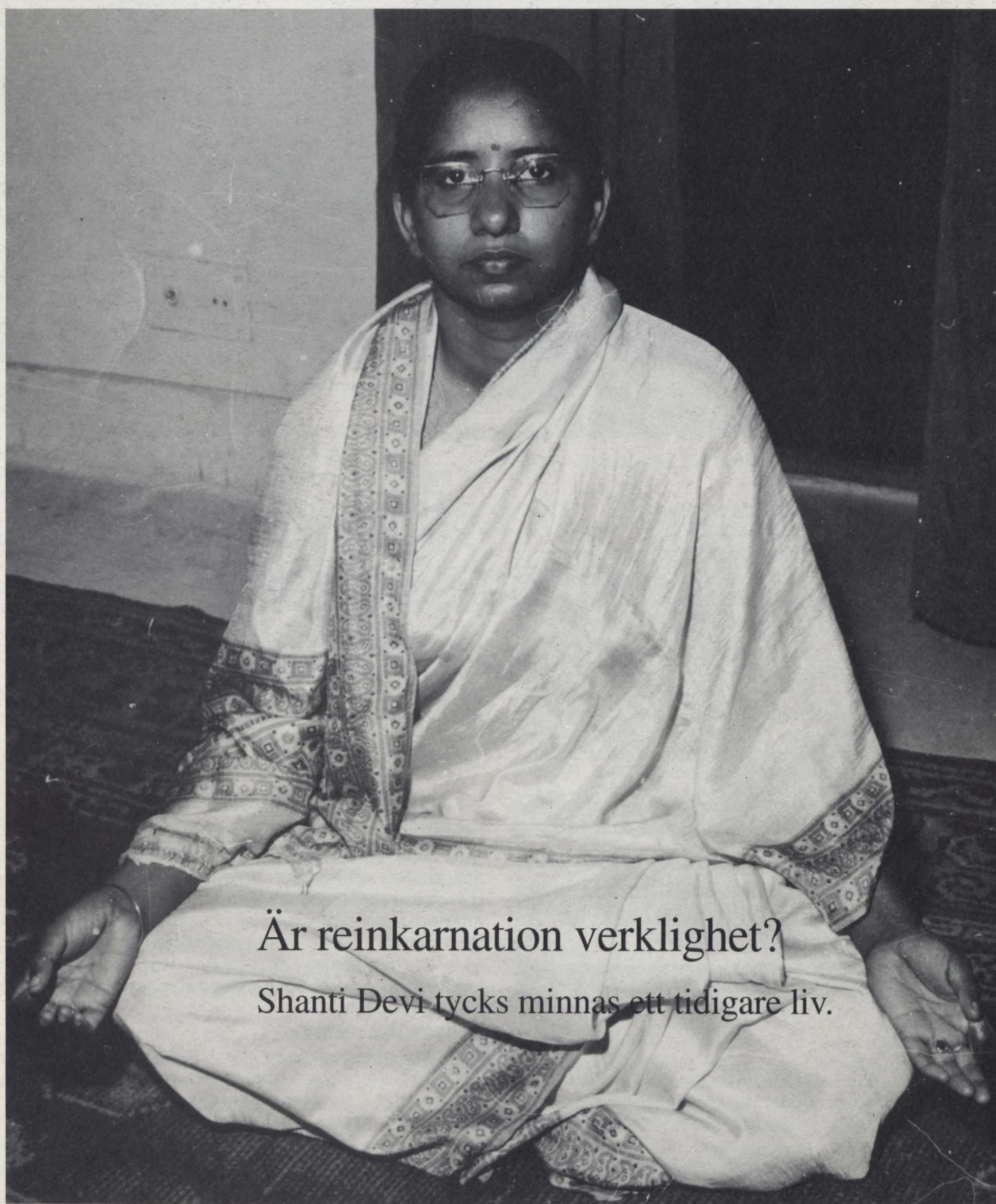

Nr 3, 1995 årgång 32
50:- inkl. moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

Är reinkarnation verklighet?

Shanti Devi tycks minnas ett tidigare liv.

Marys äldste son Sonny och Jenny Cockell vid deras första möte 1990.

Jenny Cockell hävdar att hon mött sina barn från ett tidigare liv

Är en engelsk tvåbarnsmamma ett levande bevis på reinkarnationens sanning? Hennes minnen av ett föregående liv tycks ha bekräftats.

Text: Åsa Freij

– Jag var nervös och tveksam under hela den tid jag aktivt sökte efter mina barn från det föregående livet. Jag tänkte att det kanske var fel av mig att blanda mig i deras tillvaro. Men när jag fick positivt besked genom min kontaktperson, min förmedlare och mitt sanningsvittne, om att min äldste son från det tidigare livet gärna ville träffa mig, föll en sten från mitt hjärta. Sedan började också allt som varit förbryllande att äntligen klarna och alla bitar att falla på plats.

Det är Jenny Cockell från Northamptonshire i England, en vanlig tvåbarnsmor men med mycket ovanliga minnen, som sitter framför mig i en soffa på hotell Diplomat i Stockholm och berättar. Lågmält och sakligt redogör hon för sitt fascinerande öde. Hon är en av mycket få vuxna som minns tidigare liv. Hon har också lyckats hitta sina egna barn från den föregående inkarnationen. Om det nu är så. Men hur skulle det annars vara? Hur skulle man annars kunna förklara det som hänt och som kunnat kontrolleras?

Trovärdigt intryck

Bokförlaget Forum, som gett ut en svensk översättning av Jenny Cockells bok, "Sökandet efter mina barn från ett tidigare liv", har bett författarinnan komma till Sverige och personligen berätta sin historia för massmedia. Och nog verkar hon trovärdig, när hon lugnt och detaljerat svarar på alla frågor om hur hon kan vara så övertygad om att hon levt förut och om att personer som hon nu äntligen träffat och som är en generation äldre än hon själv, verkligen är hennes egna barn från ett föregående liv.

Hon berättar också om hur det var att, i denna inkarnation, som barn inte vara som andra, utan ha minnen från ett annat liv, och att nu, som vuxen, fortfarande vara en mycket ovanlig människa. Hon känner sig hemmahörande i två världar med två kullar barn födda med ett halvt århundrades mellanrum.

Det ger också reportern en märklig känsla att sitta inför ett kanske levande bevis på att vi lever flera liv. Jag frestas tänka: Är det Jenny Cockell som sitter här och berättar för mig om Mary som dog 1932 från sina åtta barn och en hård och alkoholiserad make? Eller är det Mary som sitter här i en ny kropp och en ny situation och berättar om Jenny, som nyss gett ut en bok och som har två barn och en förstående och stödjande make? Det är inte utan att det svindlar litet vid tanken på att man kanske för första gången intervjuar två personer i en gestalt.

Det är ändå lätt att leva sig in i den lilla flickan Jennys bekymrade undringar över varför inte alla andra pratar om sina minnen från en annan tid, varför hennes mamma svarar henne som om hon fantiserade, när hon själv vet att hon minns.

Trodde att andra också mindes föregående liv

– Mamma var snäll, säger Jenny Cockell. Hon varken kritiserade eller avfärdade mig. Hon visade respekt för vad jag sa om mina minnen från ett annat liv, ett vuxenliv. Respekten bestod i att hon trodde att jag själv verkligen trodde på vad jag sa. Men att hon betraktade det jag berättade som tro och inte som verkliga minnen var mycket frustrerande för mig. Det tog lång tid för mig att inse att inte alla hade sådana minnen som jag. Jag trodde i början att andra också mindes tidigare liv, precis som man minns tidigare perioder i detta liv, men att det var något fullt att minnas eller att prata om det.

– Varför reagerar folk så konstigt? Den frågan levde jag ständigt med, berättar Jenny Cockell vidare.

Lilla Jenny lärde sig att vara försiktig och tyst och att noga välja vilka hon anförtror sig åt.

– Även dem, som jag trodde skulle ta mig på allvar, testade jag först med några försiktiga frågor eller förtroenden. Den attityd de visade avgjorde om jag skulle våga gå vidare. I denna förvirrande verklighet växte jag upp, fortsätter hon sin berättelse, och hon går vidare med detaljer ur sin spännande forskning för att hitta sitt tidigare liv och hur hon nådde fram till den lyckliga bekräftelsen på att hon haft rätt och inte bara fantiserat eller hallucinerat.

Det var en kvinnlig TV-reporter som kom att spela en nyckelroll både som sanningsvittne och som förmedlare av kontakten mellan Jenny och de barn hon var mor till i det föregående livet, när hon kommit så långt i sina efterforskningar att hon hittat dem.

Fick bekräftelser

1990 fann Jenny/Mary ruinerna av sitt gamla hem i en irländsk by, och även den äldste sonen från det tidigare livet, bosatt i England. Men vägen till återförening var lång. Hon lät sig bland annat hypnotiseras för att få ihop minnesfragmenten till en tillräckligt tydlig helhet. TV-reportern Gitti Coats, som planerade att göra ett program om Jenny, var den som först träffade sonen Sonny, då 71 år, och kom tillbaka med glädjebudskapet att han inte alls var förskräckt och avvisande utan gärna träffade Jenny Cockell, så att man kunde kontrollera om hennes minnen stämde med hans egna. Sedan noterade Gitti minne efter minne hos de båda utan att de kunde påverka varandra. Innan Jenny och Sonny träffades, hade de för Gitti visat upp var sin väl överensstämmande bild.

Jenny berättar några detaljer av vad de båda mindes. En sak var dörren till stugan. Den skrapade alltid i en takbjälke, som låg lägre än de andra. Ett annat minne var hur familjen på våarna tog ut halmmadrasserna. En madrass

Mary Sutton med sin tvååriga dotter Phyllis, 1927.

Jenny Cockell, född 1953, är unik i det avseendet att hon själv som vuxen har sökt efter, och fått bekräftelse på, vad hon minns som sin egen tidigare inkarnation: ett liv som en irländsk kvinna, Mary, med flera barn, vilken dog i unga år.

Hon har upplevt att hon genom sin död övergav sin barnskara i det förra livet och har känt ett behov att hitta dessa barn och se hur det gått för dem.

Jenny Cockell började göra efterforskningar. Och hon använde hypnos för att bättra på sina minnen. Det är en osäker metod, men redan som barn hade hon intryck av ett tidigare liv. "Mary dog tjuugoett år innan jag föddes, men minnena av hennes liv och den tid då hon levde har alltid funnits hos mig och bidragit till att utveckla och forma den människa jag är i dag", skriver Jenny Cockell i sin bok *Sökandet efter mina barn från ett tidigare liv* (Forum 1995, övers. Ann Björkhem).

När Jenny Cockell tittade på en karta över Irland, drogs hon till en plats med namnet Malahide, strax norr om Dublin. Det namnet blev sedan utgångspunkten för hennes sökande. Hon besökte Malahide och tyckte sig känna igen vissa gator och byggnader. Hon förstod att hon hade bott på Swords Road och lyckades finna en person som kom ihåg alla som hade bott på den gatan på 20-talet. Denne man mindes en moder som hade dött på 30-talet, Mrs Sutton. Sedan Jenny Cockell hade fått det namnet, sitt efternamn i det tidigare livet, lossnade det i efterforskningarna. Med hjälp av en präst fick hon reda på detaljer om familjen Sutton, makarnas namn Mary och John samt namnen på barnen. Efter annonser i tidningar fick hon kontakt med flera av Marys barn, framför allt äldste sonen. Och då bekräftades den ena detaljen efter den andra av minnena.

Boken gör ett vederhäftigt intryck. Den antyder att reinkarnation är en möjlig förklaring till det som tycks vara minnen av tidigare liv.

SM

blev en gång så välfylld att den inte gick in genom dörren igen. Både Jenny och Sonny mindes också hur Sonny brukade tumma och rulla kanten på sin fattigmansjacka på ett speciellt sätt.

– Av min man i det förra livet, barnens far, är hågkomsterna hos oss alla svagare. Det är som om vi inte vill bevara de minnena för att de är svåra. När jag dog som Mary 1932, togs också alla barnen utom Sonny ifrån honom beroende på hans dryckenskap. Yngsta barnet var då nästan nyfött.

Känner moderlig ömhet

Hur kändes det då att möta barnen? Var det en riktig moderskänsla som infann sig inför den 70-åriga Sonny?

– Ja, säger Jenny tveklöst. Jag kände mig mycket öm och beskyddande. Men sedan har jag utvecklat en mer förnuftig distans. Mellan de andra av Marys barn och mig har det hela tiden varit ett större främlingskap. De var ju också så små, när jag, deras mor, dog. Men de har också en mer skeptisk attityd till reinkarnationstanken. De accepterar den dock som möjlig och, det viktigaste av allt, de accepterar mig som den jag är nu och även min uppfattning om vem jag har varit.

– För mina barn i detta liv, en pojke som är 15 år idag och en flicka som är 11, har det varit en svår tid att vänja sig vid det märkliga släktskapet, berättar Jenny vidare. Flickan kände i början ett slags svartsjuka gentemot de gamla barnen, ungefär som när ett barn får sitt första syskon.

Numera vet Jenny att hon inte är fullt så ensam i världen om att minnas ett tidigare liv som hon kände det under uppväxten. Hon har förstås som vuxen sökt upp vad som finns att läsa om fall som tycks tyda på reinkarnation och forskningen kring dessa. En kvinnlig indisk forskare, dr Satwant Pasricha, har intresserat sig för Jennys eget fall.

Det blev aldrig något TV-program om det arbete som reportern Gitti Coats la ner och som ledde till de första bevisen – men det blev ett program senare, efter det att boken kommit ut.

– Och det blev ett bra program, säger Jenny. Reaktionen på såväl programmet som boken har varit över förväntan positiva.

Hon ser lättad ut. Och hon bekräftar att det är hon också – inte på grund av den positiva responsen, utan för att hennes liv nu äntligen fått ett slags ro. Utanförkänslan och alla obesvarade frågor från barndomen är över – det är också betänkligheterna inför att blanda sig i sina tidigare barns tillvaro och oron för deras kanske negativa reaktion – och oron över att kanske aldrig få bekräftelse på att minnena varit äkta. Hennes nuvarande familj har också funnit sig tillrätta med de ovanliga omständigheterna.

Bäst av allt är kanske att hon med sin bok och med sitt framträdande kan hjälpa andra som har minnen liknande hennes egna. Sådana människor får nu kanske lättare att tala om sina egna minnen och kanske också få dem bekräftade.

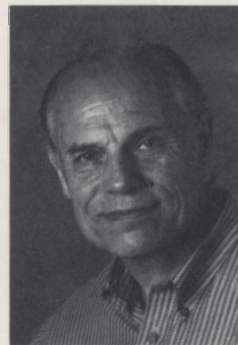
Även för reinkarnationsforskningen bör Jenny Cockells väl dokumenterade historia utgöra ett värdefullt bidrag.

Jennys efterforskningar ledde till att de flesta av Mary Suttons barn återförenades. Sonny i mitten av översta och Phyllis i mitten av nedersta raden.

A COURSE IN MIRACLES

EN KURS I MIRAKLER

Hans-Jörgen Gerloff

Ulf Wählström

* *Mirakelslottet* *
Rinkesta Slott, Södermanland

- * Med anledning av det ökande intresset för *A Course In Miracles* i Sverige, inriktar sig Rinkesta Slott numera på *Mirakelkurser*
- * Syftet är att skapa en plats där vi fokuserar på ACIM, öppen för alla de människor som vill studera och leva *Mirakelkursen*.
- * Du kan komma hit på kurs eller gästarbete mot kost och logi.

A Course In Miracles (ACIM) är aktuellare nu än någonsin! Den sprider sig som en löpeld genom landet och lämnar ingen oberörd som kommer i kontakt med den.

Vi kan nå fram till inre harmoni och då kan också livet förvandlas till en ständig upplevelse av att vara fritt från konflikter och i stället fyllt med glädje.

Den verklighet vi upplever finns i vårt medvetande och vi behöver därför ändra vårt sätt att tänka. *Mirakelkursen* erbjuder en praktisk metod som hjälper oss med detta.

Vi erbjuder kurser i *A Course In Miracles*. De hålls på svenska. Studiematerialet är på engelska, men svenska översättningar finns tillgängliga för de aktuella kursavsnitten.

Grundkurs

Under Hans-Jörgen Gerloffs ledning dyker vi rakt in i centrala teman i *Mirakelkursen*, delvis med direkta textstudier. Syftet med kursen är att ge underlag för att praktisk kunna förändra den enskildes personliga livssituation i positiv riktning och att delvis göra detta redan under kursens gång.

Denna kurs hålls på olika ställen och vid olika tidpunkter runtom i Sverige:

- 20-27 maj - Stjärnsund, tel 0225 - 800 01
- 10-17 jun - Rinkesta Slott, 016 - 703 06
- 15-22 jul - Ramsberg, tel 0581 - 66 03 00
- 14-20 aug - Solbacken, tel 042 - 18 46 40

Fortsättningskurs 5 - 12 aug

För dig som har gått Grundkursen intensifieras överblicken över och djupdykningen i *A Course In Miracles*. Kursen hålls på *Rinkesta Slott* och kursledare är Hans-Jörgen Gerloff.

Önsketemavecka 1 - 8 juli

Vår väg till Försoningen och den verkliga världen via Guds Lärares tio karaktärsegenskaper. Fördjupning för dig som gått någon tidigare kurs i ACIM. Kursen hålls på *Rinkesta Slott* och kursledare är Hans-Jörgen Gerloff.

Årskurs Start: Sep 95

Under Hans-Jörgen Gerloffs ledning kan du studera *A Course In Miracles* under drygt ett år.

Årskursen är ett stöd för dig som ensam eller i mindre grupp studerar den varje dag. Uppläggningsen innebär tretton sammankomster, en helg/månad.

Helgerna innehåller såväl teoretiska genomgångar som praktiska övningar, meditationer och diskussioner kring hur kursen kan appliceras i vardagen.

Special/Holy Relations 9 - 11 juni

ACIM hjälper oss med att gå från "normala", särskilda relationer till heliga relationer. Denna temahelg passar både ensamstående och par. Ulf Wählström och Gunilla Wigertz hjälper dig att sätta ett helt nytt mål för dig själv och dina relationer utifrån ACIM:s teorier och vardaglig praktik. Kursen hålls på *Rinkesta Slott*.

Nätverksträff ACIM 23 - 25 jun

Nätverksträff och midsommarfirande på *Rinkesta Slott* för medlemmar i Nätverket En Kurs I Mirakler. Nya medlemmar hälsas varmt välkomna! Ingen kursavgift, endast kost och logi: 700 kr. Medlemsstöd per år: 300 kr.

Beställ gärna utförligare information!

Sture Lönnerstrand berättar om sitt märkliga liv

Han är författare, journalist, forskare, yogi och vegetarian; dessutom är han "synsk" och har minnen från tidigare liv.

Text: SM

"Fallet Shanti Devi bevisar reinkarnation"

På 50-talet skrev Sture Lönnerstrand om fallet Shanti Devi i flera tidningar. Hans redogörelser var så märkliga att de publicerades på många språk: svenska, norska, danska, finska, tyska, engelska, franska och italienska. Han var en pionjär, för på den tiden var människor med starka minnen från tidigare liv nästan helt okända för en bredare allmänhet.

Artiklarna var inte lättvindigt ihopskrivna, utan i likhet med evangelisten Lukas kunde Lönnerstrand ha sagt att han "grundligt efterforskat allt".

Många blev fascinerade av Shanti Devi-artiklarna, och några sparade dem och visade dem för vänner. För någon tid sedan fick bokförläggare Robert Larson läsa gamla Lönnerstrandartiklar om den återfödda indiska kvinnan, och han tyckte att de var så intressanta att de borde samlas till en bok. Han tog kontakt med Lönnerstrand och fick honom intresserad av idén. Lönnerstrand arbetade så ut den bok som nu föreligger: "Shanti Devi, en berättelse om reinkarnation".

Både Sture Lönnerstrand och hans förläggare anser att detta fall *bevisar* reinkarnation. "Andligt sprängstoff" menar Robert Larson.

Vilka är då bevisen?

– Shanti Devi kände som fyraåring till fakta om sitt tidigare liv, och hon upplevde att hon var den återfödda

Lugdi Devi, säger Lönnerstrand och hänvisar för detaljer till sin bok.

Lönnerstrand är alltså en föregångsman, när det gäller undersökningar av fall som tyder på reinkarnation. Han var tidigare ute än Ian Stevenson, vars första bok kom 1966.

Professor Stevenson har undersökt omkring 500 fall ingående, men Lönnerstrand framhåller att Stevenson inte har något fall där många vederhäftiga personer kan styrka äktheten, så som den indiska kommission som undersökte fallet Shanti Devi och uttalade att det var ett fall av återfödelse.

– Det är bevis när hela denna kommission följer med, då Shanti Devi första gången möter sin familj från den tidigare inkarnationen, visar kunskap om Lugdi Devis liv, känner igen släktingar från det tidigare livet och nämner deras namn. I kommissionen fanns framstående jurister och tidningsmän. De kunde bara konstatera att Shanti Devi var den återfödda Lugdi Devi.

Lönnerstrand säger att Stevensons uppfattning, att Shanti Devis minnen kan vara en följd av telepati och personifikation, är obegriplig.

– Hur skulle ett fyraårigt barn ha kunnat lära sig Muttradiakt per telepati? Vad Stevenson skriver om Shanti Devi bygger på hörsägnar.

– Stevenson tror på reinkarnationen, säger Lönnerstrand, men han formulerar sig på ett sådant sätt att det ibland ser ut som om han är tveksam. Och han lägger fram konstiga hypoteser, kanske för att verka mer vetenskaplig.

Egna minnen

Sture Lönnerstrand har egna reinkarnationsminnen och funderar på att skriva en bok om dem. Under ett av livens begick en kvinna han älskade självmord. Han minns tydligt detaljer från det livet och kan ibland också höra hennes röst. I ett annat liv var han indisk yogi.

– Jag levde i den heliga staden Puri, kallades Shri Shivatá och dog i mitten av 1800-talet, berättar han. När jag i mitt nuvarande liv kom till Jagannaths – "världsherrens" – tempel i Puri, mot-

togs jag av prästerna där som om de kände mig. Bland en grupp turister blev jag ensam insläppt; templet var förbjudet för främlingar. Jag kunde tala med prästerna om den både fruktade och älskade Jagannath. En gång om året drogs hans beläte ut så att vallfärdande pilgrimer kunde se honom på sin vagn dragen av elefanter. Det var förbjudet att fotografera honom, men jag lyckades likväl göra det med prästernas skydd, eftersom de trodde att jag var den återkomne Shivatá.

"Reinkarnationsläran förbjöds vid ett kyrkomöte"

– Reinkarnationen fanns med i urkristendomen, men uteslöts ur den kristna läran genom beslut på ett kyrkomöte på 500-talet för att påvekyrkan skulle få makt över människorna, säger Sture Lönnerstrand. Nu kunde man bland annat få stora inkomster genom avlatshandel, där förmögna människor kunde köpa sig syndernas förlåtelse genom gåvor till kyrkan.

– Origenes (200-talet) var anhängare av reinkarnationsläran. Men han maskerade sin tro för att inte bli bannlyst av påven. Han kallade sin lära om reinkarnationen *apokatastasis panton*, som betyder att steg för steg nå upp till det stora huvudet. De höga prelaterna trodde att detta betydde något annat än reinkarnation. Genom sin list undgick Origenes bannlysning så länge han levde.

Sin åsikt att reinkarnationen i flera hundra år ingick i den kristna läran stöder Lönnerstrand med bibelcitater, som ofta återropas av reinkarnationstroende, exempelvis Matteus 16:13, där Jesu lärjungar säger att några anser att Jesus är Johannes döparen, andra profeten Elias, åter andra Jeremias eller någon annan av profeterna.

Lönnerstrand menar att detta visar att reinkarnationsläran var allmänt omfattad av judarna på Jesu tid och att Jesus inte tog avstånd från den.

– Enligt Johannes 9:2 frågar lärjungarna Jesus: "Mästare, vilken har syndat, denne eller hans föräldrar, så

Sture Lönnerstrand intervjuar advokaten Tara Chand Mathur, som var en av de tongivande i den undersökningskommission som drog slutsatsen att Shanti Devi var den återfödda Lugdi Devi.

att han har blivit född blind?" I frågan ligger ett accepterande av möjligheten att han själv kunde ha syndat och som följd därav fötts blind i nästa liv, det vill säga ett accepterande av reinkarnationen, menar Sture Lönnerstrand och tillägger att citat som stöder reinkarnationsläran är vanliga och kända men att det också finns en rad uttalanden om reinkarnation i Nya och även Gamla testamentet vilka är mindre kända på grund av tolkningssvårigheter.

Lönnerstrand anser också att de två översättningar av ett uttalande från kyrkomötet i Konstantinopel, som återges i Sökaren nr 6, 1994, är felaktiga.

Den översättning som Lönnerstrand presenterar lyder så här: "Vem som än stöder den mystiska framställningen om själens tidigare tillvaro och dess av följder (karma eller lagen om sådd och skörd) utstakade återkomst skall vara fördömd (anathema)."

– Den grekiska textens "mythikos" skall översättas med mystiska, och det betyder "ur mysteriet framsprunget". Ordet "mythikos" däremot, som inte finns i den ursprungliga grekiska översättningen av texten, kan möjligen översättas med "fabulous", men det betyder inte "hopdiktad" utan snarare "fantastisk, sagolik". Det grekiska ordet "monostorto", som finns i översättningen, betyder inte "monstrous" (monstruös) utan i stället "utstakade"

eller "från två håll ledande till ett" – en utskärning som i ett block. Frågan är om det här rör sig om avsiktliga förvanskningar.

– Man måste förstå att den katolska kyrkans krig mot reinkarnationen var ett blodigt krig, där man inte skydde några som helst medel för att slå vakt om "makten och härligheten", kort sagt sina privilegier och sina rikedomar, som flutit in från handeln med själar. Vad fick man inte betala för att få slippa helvetet?

Ett skiftande liv

Sture Lönnerstrand har mycket att berätta om sitt liv. Under en tid, för omkring tjugo år sedan, levde han lantliv i Värmland, odlade naturenligt. Han var trött på staden och ville i Carl Jonas Love Almqvists efterföljd leva i enkelhet på landet. Men han återvände till Stockholm efter några år, eftersom det var lättare att försörja sig som journalist än som bonde.

Som yogi är Lönnerstrand vegetarian.

– Man måste vara vegetarian om man vill uppnå en högre mental utveckling. Man blir inte mentalt utvecklad bara genom vegetarisk diet, men vegetarismen är ett nödvändigt hjälpmedel på den andliga vägen, säger Lönnerstrand, som också understryker det etiska skälet (djurvänlighet).

– Jag har haft tama getingar och fåglar här i bostaden, berättar han. En gång hände en lustig sak. Det var en ganska stor och vacker fågel som flög in hit genom balkongdörren och flaxade in i mitt arbetsrum, där den började hacka på ett manuskript. Vad var det den hackade på? Jo, ett felaktigt citat! Jag hade citerat fel ur Bibeln.

Han berättar muntert, men tillägger att detta väl mest är en lustighet och att man inte kan veta om det har någon djupare innebörd.

Yoga och meditation

Sture Lönnerstrand utövar varje dag yoga och meditation, omkring en timme om dagen. Han sitter i lotusställning med korslagda ben – vid 76 års ålder.

– Jag är invigd yogi, berättar han, och därmed brahmin. Endast en invigd yogi av min grad kan vara brahmin utan att vara född till det. Min lärare hette Karunamaya Saraswati. Han ansågs vara en av Indiens förnämsta yogalärare men är numera död. Av honom fick jag namnet Madhu Dharma (den milde läraren).

Under yoga och meditation frigör man pranakraften (livskraften) medan man sitter i lotusställningen.

– Ser jag inte piggt ut för min ålder? kvittrar Lönnerstrand.

Han är synnerligen aktiv, håller på

med en bok om de ursprungliga språken. Han förstår sanskrit, hebreiska och grekiska. Han målar och skulpterar också. Målningarna handlar inte minst om uppenbarelsen han haft. Sture Lönnerstrand är nämligen "synsk".

Han berättar att man kan vara synsk spontant, men att det också är möjligt att lära sig "se". Det sker genom att man lär sig öppna "den skinande dörren".

Han pekar på en punkt på pannan, mellan ögonen.

– "Tredje ögat"? frågar jag.

– Ja, det kan man säga. Det är ett slags öga, men ger ingen syn i vanlig mening, utan en inre, högre syn. På sanskrit kallas det "bindu" liksom ett band som förenar den andliga och kroppsliga världen. I den så kallade exomatiska upplevelsen lämnar den andliga varelsen den jordiska, materiella, och man får se sig själv ligande därnere i dvaligt eller dödsliknande tillstånd. Då är man sammankopplad med det fysiska jaget genom en silveraktig tråd – det är just "bindu".

– Jag har haft många uppenbarelsen, under en tid varje dag, ofta i samband med yogameditation, säger Lönnerstrand. En av uppenbarelsen var att jag såg min mor komma tillbaka efter sin död. Hon satte sig i en gungstol, som hon hade tyckt om att sitta i. I ett års tid hände detta nästan dagligen. Hon sa aldrig något, men hon vände sig mot mig, log och nickade.

En nära döden-upplevelse har han också haft.

– Jag var på en reportageresa i Tyskland. Bilföraren körde på ett träd. Jag förlorade medvetandet och det kändes som jag höll på att dö. Jag lyftes upp och svävade högt över olycksplatsen, såg skogen och samhällena runt omkring. Sen sjönk jag ned i kroppen. Till synes av en tillfällighet kom en ambulans förbi. Den råkade (?) vara tom och tog oss med till ett sjukhus. Där såg de att jag saknade näsa! "Var är näsan? Han har ingen näsa!" skrek de. Så hittade de näsan. Den hade som genom ett mirakel fastnat i mina tilltrasade kläder, och de sydde fast den omedelbart! Idag syns inga spår efter den operationen. Jag blev länge kvar på sjukhuset, innan skadorna hade läkts. I Sverige trodde man att jag hade dött, och det fanns en ganska gripande dödsruna införd i några tidningar.

Sture Lönnerstrand berättar vidare om sitt skiftande liv, att han efter studentexamen studerade medicin för att sedan övergå till konsthistoria, sanskrit och hebreiska (grekiska hade han läst i gymnasiet). En gång i tiden skrev han medicinska artiklar i veckopressen.

Han har också jobbat som detektiv i

Shanti Devi

samarbete med Henning Sjöström i dennes första byrå, Adamson & Sjöström.

Ytterligare kan nämnas om Sture Lönnerstrand att han 1954 fick ett romanpris från Bonniers. Honoraret var 15.000 kronor, vilket var mycket pengar då. Det var en science fiction-bok, och Lönnerstrand berättar att det var han som började med science fic-

tion i Sverige. Han grundade den första science fiction-föreningen och har författat "ett otal" sf-noveller.

Bokförläggare Robert Larson omtalar att det är ett internationellt intresse för Lönnerstrands Shanti Devi-bok. Den kommer på norska och finska, och underhandlingar pågår om utgivning på danska och engelska.

Madhu Dharma (den milde läraren) Sture Lönnerstrand fotograferad i sitt hem mot bakgrund av egna målningar.

Ian Stevenson intervjuas om fall som tyder på återfödelse

Ian Stevenson är professor i psykiatri vid Virginiauniversitetet i Charlottesville, USA. Han har genom en nyskapande och framstående forskning bidragit till vår förståelse av vissa fenomen som sällan ägnas en systematisk uppmärksamhet av kvalificerade forskare.

Intervju: Robert Kastenbaum

Hur många fall har du själv undersökt, och hur mycket tid har denna forskning krävt?

I vårt arkiv har vi nu data om nära 2600 fall. Jag tror jag kan säga att jag själv har undersökt åtminstone 500 av dessa fullt ut och att jag deltagit i undersökningen av ytterligare 1000. Med "deltagit i" menar jag att jag gjort en eller flera intervjuer för ett fall, som ytterligare undersökts av någon av mina medarbetare.

Det är svårt att uppskatta den tid som jag ägnat åt reinkarnationsforskning. I början var jag tvungen att använda semestrar och i övrigt tid som jag med gott samvete kunde anslå åt detta vid sidan av mina normala plikter vid universitetet. Sedan 1967 har jag haft lyckan att inneha en done-rad lärostol vid Virginiauniversitetet, och till nyligen har jag också haft tillräckliga ekonomiska medel för forskningen. I ungefär tjugo år tillbringade jag åtminstone tre månader om året ute i fältarbete, en tid som vanligtvis delades upp på en eller två resor på en månad eller sex veckor vardera i Asien, samt några kortare resor för att studera fall i Europa och Nordamerika. Sammanlagt tror jag att jag har vistats så mycket som två år i Indien.

Har du alltid haft möjlighet att publicera dina rapporter i vetenskapliga tidskrifter?

Jag måste säga att jag haft svårt att meddela andra forskare mina resultat. Jag hade hållit på med konventionell medicinsk forskning i femton år, innan jag började studera barn som säger sig minnas föregående liv. Under den fasen av min karriär blev jag van vid att redaktörer (och deras referees) för det mesta snabbt accepterade mina rapporter för publicering. Avslag var sällsynta. Jag var därför oförbe-

redd på de svårigheter jag mötte när jag försökte publicera rapporter om fall som tyder på reinkarnation i traditionella vetenskapliga tidskrifter.

Jag fick utrymme i de parapsykologiska tidskrifterna, men dessa hade (och har fortfarande) få läsare, och de flesta av dem var inte vetenskapsmän. Den chock jag fick när mina uppsatser avvisades, berodde på att jag inte hade insett hur omstörtande dessa fall med barn, som säger sig minnas tidigare liv, var för den rådande ortodoxa tron om sambandet mellan medvetande och hjärna. Det är tillåtet att studera *tron* på reinkarnation. Det är harmlös antropologi. Men så snart som man börjar säga att det faktiskt finns visst *stöd* för reinkarnation som en plausibel förklaring till fallen, eller åtminstone för några av dem, löper man risk att bli utesluten ur klubben. (Men jag måste med tacksamhet uttrycka min erkänsla för att två redaktörer för psykiatriska tidskrifter – de föredrar nog att deras namn inte nämns – då och då publicerade mina rapporter om studier av fall av reinkarnationstyp.)

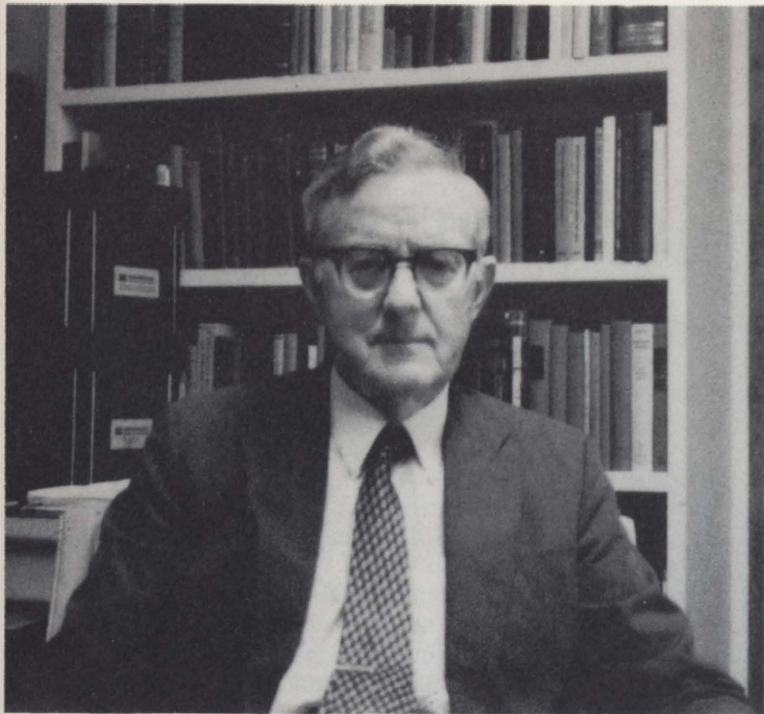
Skulle du vilja nämna något av de mest intressanta fallen som du undersökt?

Bland de *tidiga* fall som jag undersökte, framstår fallet Imad Elawar som synnerligen märkligt och intressant. Det var det första jag undersökte i Libanon. Jag hade hört av en av mina sydamerikanska tolkar, som emigrerat från Libanon till Brasilien, att jag kunde finna många fall som tyder på reinkarnation i Kornayel, hans hemby i Libanon.

Därför begav jag mig i mars 1964 till Kornayel, där snart en liten pojke på ungefär fem år föstes fram till mig. Jag fick veta att han sade sig minnas ett tidigare liv. Han hette Imad Elawar. Imads fader inbjöd mig till ett hus i närheten, där han skulle berätta för mig vad Imad hade sagt. Den dagen gjorde jag några anteckningar av vad medlemmar av Imads familj berättade. Följande dag fick jag tag på en kvalificerad fransktalande tolk, återvände till Kornayel och gjorde mer systematiska anteckningar om vad Imad hade sagt om sitt föregående liv.

Jag fick veta att han hade talat om en viss Bouhamzys liv. Denne hade bott i en by som hette Khriby, belägen ungefär två och en halv (svenska) mil från Kornayel fågelvägen, men troligen fyra mil utmed den slingriga bergsvägen mellan byarna. Imads fader hade gjort ett planlöst försök att få Imads påståenden bekräftade, men han hade inte fått reda på något konkret och hade inte träffat någon medlem av familjen Bouhamzy. Jag hade alltså stött på ett av dessa sällsynta och värdefulla fall där en undersökare träder in på scenen innan de två berörda familjerna har träffats.

Jag kunde göra anteckningar om allting som Imad hade

Forskarpionjären Ian Stevenson.

sagt om det påstådda tidigare livet och åkte därefter till Khriby för att se om hans påstående kunde bekräftas. Detta var inte så lätt som jag hade trott, eftersom Imad inte hade nämnt förnamnet på den person vars liv han pratade om, och det ledde oss först in på fel spår. Men vid ett andra besök i Khriby rättade vi misstaget och fick kännedom om en man vid namn Ibrahim Bouhamzy, vars liv väl stämde med Imads påstående. Sedan ordnade jag så att Imad kunde följa med mig till huset i Khriby, där Ibrahim hade bott. Där träffade han Ibrahims moder och syster, och jag såg själv hur han kände igen flera platser och föremål som var bekanta för Ibrahim.

Sedan jag studerade fallet Imad Elawar, har jag aldrig slutat hoppas att vi skulle få kännedom om flera fall som liknade det, där vi kunde göra anteckningar om barnets uttalanden innan dessa hade bekräftats. Vi har faktiskt fått kännedom om många obekräftade fall, där vi gjort sådana anteckningar, men endast ett fåtal av dessa har vi kunnat bekräfta eller, som vi säger, lösa.

Ett barn kan nämna många detaljer i det tidigare livet, men om det inte säger korrekta namn på platser och personer, som vi måste veta, kan vi inte hitta den familj som eventuellt motsvarar barnets uttalanden. I årtal hade vi föga framgång i dessa strävanden. Men under de senaste åtta åren har lyckan vänt. I Sri Lanka har mina medarbetare och jag kunnat identifiera ett tiotal fall av denna typ, där vi först gjort anteckningar om vad barnet sagt och sedan lyckats spåra upp en familj där det funnits en nu avliden medlem, vars liv stämde med barnets påstående. Men det totala antalet sådana fall i vårt arkiv är fortfarande under trettio, vilket endast är litet mer än en procent av alla våra fall.

Fall av reinkarnationstyp verkar förekomma i kulturer där det finns en stark tro på reinkarnation.

Ja, det stämmer att de flesta fallen har påträffats i kulturer med en stark tro på reinkarnation. Om föräldrar tror på reinkarnation, kan de lyssna till ett barn som vill tala om ett föregående liv utan att tänka att barnet ljugar eller fantiserar, så som de flesta föräldrar till sådana barn gör i väst.

Detta betyder inte att föräldrar som tror på reinkarnation

alltid gillar vad barnet säger om ett föregående liv. Tjugonio (42%) av föräldrarna till sextonio indiska barn med påstådda minnen av tidigare liv försökte tysta ned barnen. Detta gjorde de av skilda skäl. Några trodde att barn som minns tidigare liv dör unga (vilket det saknas bevis för). Andra fann det opassande att deras barn sade sig tillhöra en högre kast eller en mer välbärgad familj. Åter andra ville inte lyssna på berättelser om förfärliga mord. Ändå nedtystar indiska föräldrar (och andra som tror på reinkarnation) aldrig sådana barn i tron att de pratar strunt.

Alltså medför friheten att tala om ett föregående liv att dessa fall blir mer synliga och att det är mer troligt att de kommer till vår kännedom. Men detta är inte lika med den verkliga förekomsten av fall av reinkarnationstyp. Jag misstänker att sådana här fall verkligen är fler i kulturer med reinkarnationstro, men vi behöver en översikt för att kunna avgöra om detta är sant.

Det finns verkligen fall av reinkarnationstyp också i kulturer som inte har en stark tro på reinkarnation, såsom Europa och Nordamerika.

Återföds endast somliga människor, eller återföds vi alla fastän endast ett fåtal erinrar sig sin föregående inkarnation?

Våldsamt död förekommer ofta i de föregående liv som barnen erinrar sig - betydligt oftare än hos allmänheten som helhet. Det verkar därför som om en våldsamt död på något sätt bevarar minnet och, om reinkarnation förekommer, gör det mer troligt att ett liv, som slutar på ett våldsamt sätt, blir ihågkommet än att ett liv, som får ett normalt slut, gör det. Men vi har också många fall där det förmodade tidigare livet fått en naturlig avslutning.

Men jag kan faktiskt inte besvara din fråga. Vi vet inte, och jag har ingen rätt att gissa ett svar.

Jag tror att *om* alla återföds, kräver detta en mer omfattande revidering av västerländskt tänkande än om den alternativa möjligheten att endast några människor reinkarnerar, är sann. Det är min uppfattning att reinkarnations-tanken har en viss avskräckande verkan på ett litet antal personer med benägenhet att uppföra sig illa, men om det kunde visas att återfödelse endast sker ibland, skulle den återhållande effekten gå förlorad.

Om reinkarnation i framtiden blir allmänt accepterad av vetenskapsmän såväl som av allmänheten, vilka följder skulle detta få?

Jag tror att det skulle få flera viktiga följder.

Psykologi. Psykologer skulle anta att varje människa har en historia före befruktningen. Vid bedömning av en människa skulle de överväga om någonting finns kvar från tidigare liv – vid sidan av arvsanlag och miljöpåverkan i detta livet.

Psykiatri. Tro på reinkarnation skulle kunna i grunden förändra föräldrars och psykiatrers sätt att se på relationen mellan föräldrar och barn. I väst uppfattas idag barn som alstrade av sina föräldrar. Om något går fel, är det troligt att föräldrarna ger sig själva skulden för att ha behandlat barnet olämpligt på något sätt och för att bära på dåliga arvsanlag. Till skillnad från i väst tror föräldrarna i exempelvis Indien att ett barn har kommit till dem från ett tidigare liv och att barnet, som redan är en människa till och med som baby, har ett eget ansvar för sin utveckling.

Ett brett accepterande av reinkarnation skulle ge psykiatrer en förståelse av fobier, som ofta uppkommer i den tidiga barndomen utan att man kan finna någon orsak i upplevelser efter födelsen eller i någon förebild inom familjen. Bland 387 barn som sade sig minnas föregående liv förekom fobier hos 141 (36%). Fobierna motsvarar nästan alltid dödssättet i det föregående liv som barnet kommer ihåg. Dessa fobier har inte uppkommit genom att

någon medlem av barnets familj har efterliknats eller genom någon traumatisk upplevelse i detta livet. I stället tycks de ha haft sin rot i det föregående liv som barnet sagt sig minnas.

Reinkarnation kan också förklara vissa slag av sexuell läggning, såsom homosexualitet. De barn som säger sig minnas ett tidigare liv som en människa av motsatt kön, visar nästan alltid drag av den påstådda tidigare inkarnationens kön, såsom i kläder, lekar, rörelser och manér hos det motsatta könet. De flesta av dessa barn accepterar till slut sitt anatomiska kön och beter sig, ofta helt utan problem, som man (eller kvinna). Men några förblir så fixerade vid det föregående livets kön att de som vuxna bibehåller det tidigare könets egenskaper. Somliga gifter sig aldrig eller blir öppet homosexuella.

Medicin. Omkring 35 procent av de barn som säger sig minnas tidigare liv har födelsemärken eller medfödda missbildningar som de (eller vuxna i deras omgivning) förknippar med (vanligen dödande) sår eller andra märken hos den avlidna, vars liv barnet säger sig minnas. Personer som stått den avlidna nära bekräftar nästan alltid överensstämmelsen mellan födelsemärkena eller missbildningarna och de sår eller andra märken som den avlidne haft. Dessutom finns det medicinska dokument, för det mesta dödsattester, för omkring femtio av dessa fall, vilka med några få undantag bekräftar överensstämmelsen mellan sår på den avlidnes kropp och födelsemärken eller missbildningar hos barnet.

Religion. Jag kanske förvänar en del läsare när jag säger att jag tror att om reinkarnation accepteras i väst, får det mindre inverkan på religionen än på psykologin och medicinen. Om reinkarnation accepteras på grund av styrkan i bevisen för den, betyder det för några människor att en trosuppfattning kan ersättas av en uppfattning grundad i bevisning. Men beträffande frågan om liv efter döden accepterar de flesta hinduer och buddhister reinkarnation eftersom de tror på sin läras heliga skrifter precis som de flesta kristna accepterar att livet fortsätter efter döden eftersom de tror på de kristna skrifterna. De har föga intresse för bevisfrågan, och några hinduer och buddhister, som jag talat med, menar att sökandet efter bevis är bortkastade pengar.

Två andra saker bör understrykas här. För det första, för hinduer och buddhister är målet att avbryta återfödelsekedjan. De hyser mindre fruktan för döden än för att bli återfödda. Den engelske religionsvetaren Geoffrey Parinder har kallat dessa religioner "livsförnekande". Som kontrast har han nämnt andra folk som tror på reinkarnation, exempelvis västafrikaner, vilka ser på stadiet mellan jordeliven som ett slags önskat limbo och välkomnar återfödelse. Dessa folks religion är "livsbejakande".

Har du haft några egna erfarenheter som antytt reinkarnation eller andra former av liv efter döden?

En gång när jag tog LSD för många år sedan, upplevde jag en scen från vad som kan ha varit ett föregående liv. Det är den enda betydande minnesbild som jag skulle kunna placera under rubriken föregående liv, och den är inte värd en beskrivning.

Jag har förvisso ett passionerat intresse för vad som ger belägg för liv efter döden. Ämnet har upptagit mina tankar sedan barndomen, och som vuxen tror jag att jag varit outröttlig i mina studier av det.

Reinkarnationstanken är attraktiv för mig. Jag tycker om utsikten att få ytterligare möjligheter att förbättra olika färdigheter hos mig själv och framför allt karaktären. Det är kanske ett lotteri vilka föräldrar man drar, och jag ser inte fram emot utsikten att återigen ligga hjälplös i en vagga. Men jag drog ett högt nummer när jag föddes i min nuvarande familj.

Förkastar du hypnotisk regression för att minnas tidigare liv?

Jag förkastar inte alla försök att minnas tidigare liv genom hypnos. Jag är mycket välvilligt inställd till mer *forskning* med hypnos, och jag har utfört en del själv. Men jag ogillar starkt påståendet att vem som helst med hjälp av hypnos kan erinra sig tidigare liv och att minnen av tidigare liv alltid har ett terapeutiskt värde. Vuxnas medvetande har fyllts med en massa information från läsning, radio, television och samtal. Denna information kan lätt tillhandahålla ingredienserna till en historisk roman, vilken kan förknippas med starka känslor och vara så levande att man faktiskt tycker sig återuppleva verkliga händelser - men det är lika sant för många av våra drömmar.

Beträffande den terapeutiska nyttan av reinkarnations-terapi, betvivlar jag inte att de många hypnotisörer som använder hypnotisk regression hjälper sina patienter, men detta visar inte värdet av denna teknik. Tror man det, begär man psykoterapeutens misstag att tillskriva förbättring en enda detalj i en högst sammansatt relation, där det framför allt finns en förväntan hos både terapeuten och patienten att behandlingen skall hjälpa patienten.

Tänk till exempel på ett fall som publicerats av en förespråkare för hypnotisk regression. Patienten var (enligt fallrapporten) omkring femtiofem år gammal, när hon först kom till terapeuten i slutet av 70-talet. Alltså var hon inte född senare än 1922 (rapporten uppger inte när hon var född, men detta är en rimlig uppskattning från de knappa upplysningar som ges). Denna kvinna hade genomgått två års psykoterapi med hypnotisören sedan hon misslyckats med flera andra terapeuter. Vändpunkten till förbättring inträffade när hon "återupplevde" den prövning som en lobotomi i hjärnan innebar. Men detta är orimligt. Om patienten var född omkring 1922, måste det tidigare liv, som hon erinrade sig under hypnosen, ha inträffat under de första två årtiondena av 1900-talet men med säkerhet inte senare än 1922. Men lobotomi rapporterades första gången 1936 av den portugisiska neurologen Egas Monitz och blev inte allmänt använd i Förenta staterna eller på andra håll förrän under 1940-talet. Det kan ha skett en förbättring hos patienten, men den kan inte ha berott på att hon faktiskt erinrade sig en lobotomi. Det finns många andra exempel på orimliga episoder i hypnotiska regressioner till "tidigare liv".

Hur finansieras din forskning?

Med undantag för en liten del av min egen lön tillhandahåller staten Virginia inga medel för vår forskning. Den är helt beroende av testamenten och donationer från privata stiftelser och privata donatorer. Den allra största delen av vårt ekonomiska stöd har vi fått från en enda donator, framlidne Chester F. Carlson, uppfinnaren av xeroxmetoden för kopiering. Jag har också kunnat få några andra donatorer intresserade, men vi behöver många fler.

Vad gäller finansiering av vetenskaplig forskning, favoriseras idag i hög grad en omedelbar nytta. Inom medicinen betyder detta någon behandling, framför någon ny medicin. Ny kunskap om den mänskliga personlighetens natur har däremot ingen omedelbar nytta av, och det vore oriktigt att låtsas som om det vore så. Och ändå, utan ny kunskap tömmer vi vårt intellektuella kapital och blir bundna vid idéer som redan visat sig vara otillräckliga.

Jag tror att allt fler människor inser att den mekanistiska människouppfattningen och det reduktionistiska sättet att ta itu med problem inom biologin och medicinen är bristfälliga och, faktiskt, nära bankrutt. En del av dessa människor kommer att börja inse betydelsen av att bekosta nya ansträngningar inom vetenskaplig forskning.

Denna text är en förkortad version av en intervju i Omega, en amerikansk tidskrift om döden och döendet, Box 337, Amityville, NY, 11701, USA. Översättning: SM.

"Du kan bli frisk igen"

Det är en betydelsefull medicinsk upptäckt i vår tid att sinnet påverkar kroppen på ett mycket mer genomgripande sätt än man tidigare trott. Doktor Simonton i USA har lanserat en visualiseringsmetod, som hjälpt många svårt sjuka att överleva.

Intervju: Eric Ferguson

Den amerikanske läkaren och cancerexperten O. Carl Simonton är en föregångsman när det gäller visualisering, inre bilder, i kampen mot cancer och andra sjukdomar. Tillsammans med sin fru Stephanie och James Creighton har Simonton utarbetat ett behandlingsprogram, vars häpnadsväckande framgångar han beskrivit i sin bok "Du kan bli frisk igen", som utkom på engelska 1978 och på svenska 1980. Följande intervju med Simonton är hämtad från tidskriften Brain/Mind.

– Sedan början av 70-talet har du behandlat svårt sjuka med hjälp av inre bilder. Varför började du med det?

– Det var svårt att få patienter att medverka i cancerforskning och följa givna instruktioner. Ett av de största problemen var deras negativa inställning. De kände hopp- löshet och trodde inte att de skulle kunna bli friska. Därför var de inte entusiastiska för medverkan i medicinsk forskning. Det var en stor utmaning för mig att finna ett sätt att få patienterna att ändra sin attityd. Hur kunde jag ge dem mer hopp?

Jag fick snart klart för mig, att när vi ändrar inställning, så påverkas i grunden vår kroppskemi. 1972 hade jag läst

Föregångsmannen O. Carl Simonton

den viktigaste litteraturen i ämnet, och den visade att psykisk stress spelade en roll vid sjukdom.

1971 använde jag första gången de nya idéerna på en patient. Det var en man som förväntades dö snart. Han tyckte att det jag försökte göra verkade mycket vettigt – och han blev snabbt bra.

Min första erfarenhet med en patient, där jag undersökte sinnets inverkan på hälsotillståndet, var alltså oerhört uppmuntrande. Jag blev tänd på idén.

– Hur kom du på att använda inre bilder?

– Idén kom faktiskt från affärsvärlden. Jag hörde några motivationspsykologer förklara hur de hjälpte sina klienter genom att få dem att föreställa sig vad de önskade i sitt liv. Så jag började låta mina patienter göra samma sak: visualisera hur kroppen läkte sig själv och hur de gjorde sådant som betydde mest för dem.

Det var så jag började. Jag visste så litet, råkade bara stöta på denna idé. Fastän mitt synsätt har vidgats betydligt sedan dess, är det intressant att konstatera att grundprincipen inte har ändrats: vad vi har i vårt medvetande, har en verklig fysisk inverkan på hälsan och hela vår varelse.

– Har ditt sätt att använda inre bilder förändrats?

– Ja, framför allt som en följd av vår ökade kunskap om cancer. I början av 70-talet hade min uppfattning om hur kroppen bekämpar sjukdom att göra med det klassiska immunsystemet. Det tycktes röra sig om en aggressiv process, så jag lärde mina patienter "aggressiva" mentala föreställningar.

Men omkring 1981 hade flera icke-immunsystem för att påverka cancer identifierats, såsom tumörhämmande gener och ökad utsöndring av mitogener. När jag började, kände jag helt enkelt inte till att kroppen har så många icke-aggressiva sätt att försvara sig på. Jag använde mig endast av den kunskap jag då hade.

I synnerhet dessa senare upptäckter gjorde mig begeistrad, eftersom det var många patienter som aldrig kände sig särskilt väl till mods med "attack"-bilderna. Nu kunde vi ge oss i kast med problemen på andra sätt.

Idag försöker en del av våra patienter att rikta ett slags kärleksenergi mot sin cancer. Men för andra är detta lika motbjudande som de aggressiva inre bilderna varit för några. Så vi ägnar en massa tid åt samtal, i det vi försöker

finna de metoder som passar var och en bäst.

En fråga som kommit fram mycket starkt från den cancerbehandling som räknar med själens verkan på kroppen, är meningen med sjukdom. Vad vill sjukdom säga oss?

Sjukdom tycks ofta vara en påminnelse om att vi förlorat kontakten med kärleken, att vi lämnat det som ger oss glädje och djupt förverkligande. Om vi försöker se på sjukdom på ett kärleksfullt sätt, kan vår kropp förändras till ett mer homeostatiskt tillstånd. I det tillståndet är cancer något främmande, och de processer som alltsedan före födelsen har stött bort cancer, kan eliminera den än en gång.

I princip riktas nu vår inre föreställning mot tre saker: 1) Kroppen är stark och van att hela sig själv, 2) behandling hjälper, 3) cancer är svag och kan lätt undanröjas genom naturliga processer i kroppen.

Det är frustrerande, när folk tror att vi besitter något slags magi, att vi skall göra något *med* dem. De skall hela sig själva genom att stimulera sin kropps egna läkande krafter. Vår erfarenhet och vår förmåga att instruera folk är inte till någon större nytta, om inte patienten är åtminstone något mottaglig för idén att sinnet påverkar hälsotillståndet. Patienterna kommer till oss för en intensiv läroerfarenhet, och vi vill inte omvända dem som är starkt skeptiska. Med andra ord, vår healingmetod måste verka vettigt för patienten. Vår kropp kan hela sig själv med totalt verkningslös behandling, om vi tror på behandlingen, men vi kan också göra den bästa behandling verkningslös genom att tvivla på den.

– Finns det hos patienter särskilda kännetecken, som förutsäger ett gott behandlingsresultat?

– Ja, i viss mån, men inte alltid. Jag erinrar mig gärna en 39-årig man från Boston som kom till mig 1976 efter att ha fått återfall i lungcancer, vilken spritt sig till hjärnan. Han var konstnär och hade förlorat synen på ena ögat och en stor del av hörseln.

Han hade inte lyckats med mycket i sitt liv, och hans jag var inte starkt. Han hade ingen önskvärd psykologisk profil. Innan jag började arbeta med honom, frågade jag varifrån han fått pengar till behandlingen. Han sa att han hade fått socialbidrag. Jag sa då åt honom att jag inte ville tjäna pengar på honom – han måste *förtjäna* rätten att betala mig. Jag skulle acceptera betalning, endast om det skulle visa sig att han förblev vid liv. Av någon anledning blev han mycket gripen av detta, och han blev frisk. Jag träffar honom fortfarande, när jag besöker Boston.

Så fastän jag styrka och vissa personlighetsdrag är viktiga för tillfrisknande, har sådana erfarenheter som denna visat mig att vem som helst kan bli frisk.

– Behandlingsprogrammet grundas på föreningen kroppsjäl-ande. Är det viktigt med en andlig grund?

– Ja, från min kliniska erfarenhet har jag ett starkt intryck att det är så, fastän detta naturligtvis måste undersökas grundligare. Det är min teori att en sund filosofisk, andlig och religiös tro för med sig en förbättrad livskvalitet, ett gynnsammare sjukdomsförlopp och även en bättre "döds-kvalitet".

Jag har patienter med olika livssyn, inklusive ateister, och ibland strävar jag efter att finna den terminologi som är allra lämpligast för patienten. En av mina mest minnesvärda patienter var en kvinna med långt gången melanom i ögat. Hon var uppfostrad som marxist, ett barn av Förntelsen. När hon kom till mig i början av 1980-talet, var hon inte bara främmande för allt som hade med andlighet och inre visdom att göra, utan direkt fientligt inställd. Hon avskydde det faktum att varje gång hon besökte mig, kom dessa frågor upp och tycktes få allt större betydelse. Det var två år innan hon hade sin första verkliga upplevelse av inre visdom; idag är detta en mycket betydande del av hennes liv.

Websters ordbok definierar ande som "livsprincipen" – den del av oss som människor, där känsla och motivering finns. Så vi ställer frågan: hur utnyttjar vi de livsfrämjande

krafterna? Hur kommer vi i kontakt med den kännande, motiverande delen av en människa? Och verkar en persons andliga perspektiv vara hälsosamt eller ohälsosamt?

– Det måste vara med tillfredsställelse som du ser hur vetenskapen allt mer accepterar de principer som lett dig i ditt arbete.

– Ja, det är oerhört glädjande. Jag har blivit mycket förlöjligad under mitt arbete, i synnerhet i början, men även nu finns det människor inom den primära onkologin som inte förstår den cancerbehandling som arbetar med sinnets inverkan på kroppen. Den berömda Stanfordundersökningen av David Spiegel, som visade att stödgrupper dramatiskt ökade livslängden hos kvinnor med bröstcancer, igångsattes i själva verket för att *motbevisa* mitt arbete. Som Spiegel medgav, när han publicerade sina resultat, fann han nästan den absoluta motsatsen till vad han hade förväntat sig. Fawzys studie av patienter med melanom var sedan en mycket viktig upprepning av Spiegels upptäckter.

Det är lika angenämt att tänka på människor som fortfarande är i livet och mår bra 20 år efter att de hade förväntats dö. Jag tittar på vad det blev av deras liv. I några fall tycks de ha blivit "bättre än bra".

Jag tänker på en patient, som jag beskrev i "Du kan bli frisk igen". Han stod utanför min dörr 1973 och sa till mig att jag var den person som visste det han ville veta. Han var ett exempel på vad entusiasm och engagemang kan åstadkomma. När jag gjorde en orienterande genomgång med mina patienter, låg några av dessa ned, men han satt ivrigt längst fram på kanten av sin stol.

När han flög tillbaka till Charlotte i North Carolina, sa hans fru: "Du ser annorlunda ut." Det verkade som om jag hade gett honom hopp helt enkelt genom att säga det som han alltid hade trott på. Han behövde bara höra en onkolog säga det. Inte ens de nyaste medicinerna hade hjälpt honom, och ändå förvandlades han från mycket sjuk till helt frisk på sex veckor. Vi blev goda vänner och är det fortfarande.

Det är inte förvånande att det är de patienter som tillfrisknar, som har lärt mig mest. En sak som vi lärt oss är att i traumatiska skeden i livet ökar risken för återfall i sjukdomen. Bland överlevande patienter ser vi att det slags handlingar och situationer, som fanns i deras livsmiljö, när de blev sjuka, tenderar att återkomma. Att dela upplevelser med dem som trots allt förblivit friska, har lärt mig viktiga saker om hälsan och livet.

En gång i tiden ansågs det fantastiskt att klara sig fem år med cancer, och detta är förvisso fortfarande viktigt, även om fem år inte nödvändigtvis betyder att man är varaktigt botad. Men jag tror att om man som tillfrisknad kan leva fem år utan sjukdom och alltså lyckas klara sig genom många av dessa kritiska levnadsomständigheter, då har detta en gynnsamm inverkan på ens livsprognos.

– Vilka aspekter av healingprocessen vill du helst lära dig mer om?

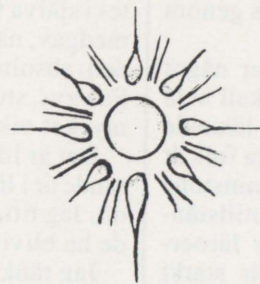
– Vi har lärt oss så litet. Vi behöver veta vilka typer av rådgivning som är mest verkningsfulla för olika människor. Vi har inte ens börjat studera vilken roll terapeuternas personlighet spelar. Vetenskapen har gjort ett förfärligt dåligt jobb här: ett antal studier inom området har nästan helt nonchalerats.

Vi är också intresserade av vilken betydelse icke-verbala terapier, såsom musik, har. Och vi har bara skrapat på ytan av näringens inverkan på helandeprocessen. Ett problem med vetenskaplig forskning är att den ofta är hämmande för dyr – och en svårighet med att skaffa pengar är att vetenskapligt arbete nästan alltid måste utföras i linje med existerande hypoteser, och det tenderar att verka mycket restriktivt.

Från Brain/Mind (Interface Press, Box 422 11, 4717 N. Figueroa St., Los Angeles, Calif. 90042. USA) december 1994. Övers. och bearbetning: SM.

Ljusmeditation

”Det skiner ett klart lysande ljus i djupet av mitt inre”

”Låt dig förvandlas
av
Ljuset”

Välj ut en plats, där du kan sitta ostörd och bekvämt. Sitt vilande – rak i ryggen, öppen, mottaglig. Andas lugnt.

Platsen för din meditation bör väljas med omsorg. Gör vackert, ställ fram en ikon eller annan bild som du tycker om, tänd ett ljus, sätt dit en blomma.

var stilla

Föreställ dig ett klart lysande ljus i djupet av ditt inre. Upprepa orden: ”Det skiner ett klart lysande ljus i djupet av mitt inre.” Försök att erfara ljuset. Känn dess verklighet, dess närvaro. Upplev det som sanningens, livets och kärlekskraftens ljus.

En del människor tänker sig platsen för detta ljus som hjärtat eller solar plexus eller tredje ögat i pannan. Avgör själv var inom dig det känns naturligt att uppleva det.

Detta ljus finns beskrivet i alla religioner och även i forskningen om ”nära döden-upplevelser”. Och atomfysikerna menar att atomens kärna lyser. Religionerna ser ljuset som Guds närvaro i sin Skapelse, och vi människor kan se det som vår närvaro och identitet i Gud – en mötesplats mellan människa och Gud, allts ursprung och källa. ”Det skiner ett klart lysande ljus i djupet av mitt inre” – upprepa dessa ord då och då tyst i ditt inre.

var stilla

Släpp fram dina känslor inför mötet med detta ljus.

Möt ljuset som din och allt livs källa – Skapelsens källa – Gud i oss alla. Låt dig bli känslig för din längtan och för dina djupare behov som människa. Öppna dig för ljuset i ärlighet och uppriktighet. Låt ljuset upplysa och hela dina svagheter, glädja och stärka dina egenskaper och aktiviteter som kan tjäna ljuset i dig.

var stilla

Låt så ljuset stråla ut ur sitt centrum. Låt det upplysa hela din kropp, särskilt sådana delar av kroppen som du vill läka från åkommor, stärka, uppliva och vitalisera.

Är du sjuk, led då ljuset till sjukdomen, belys och upplys det onda som ett mörker. Låt ljuset verka med sin läkekraft. Låt sjukdomen upplysas som solen upplyser jorden i gryningen och förjagar allt mörker. Känn hur ljuset renar och helar platsen och återställer den i sitt ursprungliga vitala tillstånd.

var stilla

När du känner att hela din kropp är genomlyst och fått del av detta ljus' livgivande egenskaper, låt det då stilla skina ut från din kropp och belysa din närmaste omgivning.

Se i relation till ljuset vad du har och vad det betyder för dig, vad som saknar värde och kan avlägnas och vad som är dig till nytta och glädje osv.

var stilla

Se omgivningen utanför den plats där du sitter, landskapet, växter och träd, sjöar, berg och slätter. Tag medveten kontakt med allt i relation till detta ljus. Fråga dig vilken relation du har till naturen och djuren. Se djuren i skogen, de fria djuren och se djuren på gårdarna. Upplev dem som lysande och medvetna varelser som du själv.

Hur lever du i förhållande till naturen och särskilt till djuren? Respekterar du deras liv och försvarar deras rätt till eget liv? Tar du i kärlek avstånd från exploateringen av djur och från slakthus? Försök att inrätta ditt liv med så stor respekt och barmhärtighet som möjligt mot din omgivning och att återupprätta ett kärleksfullt förhållande till skapelsen.

var stilla

Se alla landskap på jorden, växter, människor och djur med sanningens, skönhetens och kärlekens ögon. Upplev jorden, månen, stjärnorna och solen, hela vintergatan, vårt hem i universum. I varje del lyser detta klart skinande ljus.

Allt är ett, allt hör samman, allt är beroende av vartannat. Allt är ljus och liv. Allt är utgåendet från en gemensam källa som det också strävar efter att uttrycka och därefter återvända till.

var stilla

Låt ljuset lysa klart. Erinra dig människorna, dina närmaste. Tag in dem i ljuset, lys upp dem, ge dem av din sympati och glädjekraft. Tag in dina ovänner. Försök att förstå dem och förlåta dem. Försona dig med dem efter förmågan i det inneboende ljuset.

Det är ingen svårighet att dela med sig av sitt kärleksljus till en älskad, föräldrar eller barn, hustru och man, men att ta in ovänner, kanske fiender, i sitt kärleksljus kan vara svårt i början. Men det leder avgjort till resultat både hos dig själv och i din relation till din omgivning. Tänk på hur alla lever i sitt öde och hur ingen orkar leva väl och glad kärleksljuset förutan. Försök att vilja förstå, förlåta och försona dig med allt och alla.

var stilla

Vila i ljusets kärlekskraft, som skiner i och genom dig. Känn gemenskapen och samhörigheten med allt i detta ljus.

”Det skiner ett klart lysande ljus i djupet av mitt inre.” Blunda och upprepa dessa ord. Sök ”bakom slutna ögonlock” ljuset från ditt inre och låt dig gärna förvånas då du plötligt verkligen upplever detta ljus inom dig och omkring dig, men låt din förvåning snart nog övergå i Glädje. Gud är ljus! Allt i och omkring dig är skapat till ”Guds avbild” och därför är också allt ljust och helt, heligt!

Med tiden kan man också öva sig i att se sin identitet i detta Guds skapelses ljus och inte i de skiftande personligheter och egenskaper man oftast identifierar sig med och tror sig vara. Dessa får sin näring från våra begär och drifter och bildar hindrande knutar som utestänger och blockerar vårt inneboende ljus. Sök att se dig själv och allt i detta, det inneboende ljuset i djupet av ditt inre, och allt kommer att bli upplyst och uppenbart för dig.

Känn ljusets glädje

Var stilla i ljuset
var lysande

Gläd dig

Låt dig förvandlas
av
Ljuset...

Eftertanke:

Känn tillförsiktens Glädje
i ljuset
från djupet av ditt inre

Låt ljuset verka i dig, i dina känslor och tankar
i dina göromål och i dina relationer till allt och alla

Ge ljuset fritt flöde
i ditt liv
låt det få komma
till uttryck i och genom dig
Låt dig förvandlas
av
ljuset
från djupet
av
ditt inre!

Var
du själv detta ljus
var ljus var ljus

låt dig förvandlas
lev stilla
och
gläd dig

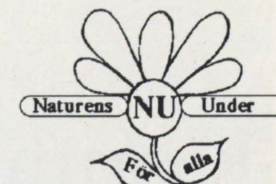
SIMON ANDERSSON

NATURENS UNDER

Affären som kommer hem till dig

Beställ nu! 0510 - 291 11 eller Fax 0510 - 291 18

Statligt kontrollerat ekologiskt odlat

TE - sortiment

Aprikoser 250 gr	26,50
Bogvete, krossat 500 gr	19,25
Dadlar, utan sten 400 gr	49,75
Dadlar, med sten 400 gr	38,50
Gräskakärnor, (Pumpakärnor,) 500 gr	59,50
Hasselnötter, 400 gr	39,95
Havreflager, Gigant, 300 gr	11,50
Hirsflager 275 gr	13,75
Hirsgryn, 500 gr	14,00
Vetekli 250 gr	9,00
Linfrö (Hörfrö), hela, 500 gr	14,00
Linfrö (Hörfrö) färska krossade, 400 gr	17,75
Jaws 100 gr	33,50
Lucernfrö 200 gr	17,95
Mandlar 250 gr	39,95
Müsli, solsken-, 350 gr	16,00
Ris, korta, 500 gr	16,25
Ris, långa, 500 gr	16,25
Russin 500 gr, Carlifoniska	22,95
Rörsocker, Rapadura, 500 gr	28,25
Sesamfrö, 500 gr	21,50
Solrosfrö, 450 gr	23,25
Katrinplommon 250 gr	28,75

Övriga livsmedel

Basi färsmiix, 100% vegetabilisk 500 gr	
grov eller fin Glut/lakt. fri	26,00
Basis pastej 175 gr glut/lakt fri	18,00
Havssalt, Franskt, fin 750 gr	25,00
Örthavssalt, 100 gr	20,00
Soja form i flager 200 gr /12 port.	45,00
Soja form i granulat 300 gr/12 port.	45,00
Soja form i rökt granulat 240 gr	60,00
Soja form i tärningar 300 gr / 12 port.	45,00
Tofu vegetabiliskt mjölkpulver 300 gr	73,00
Honungsvåffler, De Rit 6st/förp.	20,00

Ipe - Roxo kapslar 90 st	205,00
Ipe - Roxo kapslar 360 st	570,00
Svensk Droppar Örtbland. Maria Treben	
original påse om 90,2 gr, 2 x 0,7 l	95,00

Frede Damgaards basis te	65,00
Grönt Chi te, högsta kvalitet 100 gr	33,00
Röleke te 30 gr	12,00
Morgon / Afton te 80 gr	33,75
Himmelskt te 100 gr	21,00
Spanich Dream, frukt te 100 gr	20,00
Sleepy - time te 55 gr	37,00
Yoga te 100 gr	37,00
Fussi te, Asiatiskt te 150 gr	54,00
Fussi te, Asiatiskt te 700 gr	150,00
Alko - Stopp 100 gr	115,00
Beduin te 100 gr	33,00
Catuaba te 100 gr	90,00
Guaraná te- pulver 100 gr	180,00
Gastro-Oral te 150 gr	40,00
Husets te 150 gr	48,00
Lapacho cell te 100 gr	59,00
Nepal-Muh te 100 gr	41,00
Paradis te 100 gr	33,00
Stark sammandragande te 100 gr	45,00
Söt Stevia te 50 gr pulver	50,00
Thea-Gó tepåsar 20 st Magens vän nr1	40,00
Urte-Pencil te 85 gr	70,00
Venustorn te äkta 100 gr	95,00
Brännässla te 200 gr går även till soppa	20,00

Önskar du köpa någon särskild ört.
Hör av dig, vi har ett stort sortiment att ta ur. Mycket
hög kvalitet och till mycket bra priser.

Dana örtte instant 200 gr 25-30 koppar	40,00
Dana örtkarameller 250 gr 20 örter	40,00

OBS !!!

Alla priser inkl. moms endast frakt och
postförskott tillkommer.
Vid order över 300 :-
står vi för postförskottsavgiften.

NATURENS UNDER * Stenportsgatan 20 * 531 30 Lidköping *

Tel: 0510 - 291 11 * Fax 0510 - 291 18 *

Kontakt med en UFO-besättning?

Gösta Carlsson, 76, är känd som "pollenkungen". Han har haft stora framgångar som företagare i läkemedelsbranschen. Men han har också upplevt kontakt med utomjordingar. Det var från dem han fick impulserna till det industriella utnyttjandet av pollen. Så säger han själv.

Text: Clas Svahn

När Gösta Carlsson närmade sig det okända föremålet i gläntan och såg personerna kring det, trodde han först att det rörde sig om tyska soldater på flykt. Ansikten och kroppar påminde på alla sätt om vanliga människors. Kvinnorna var ganska kortklippta med lockar vid kinderna, de hade bröst och höfter. Visst var de människor. Inte ens efter tio minuters betraktande ser han något som kan få honom att tro något annat.

Då Eugen Semitjov fick höra Gösta Carlssons berättelse 1971, beskrev denne besättningens utseende på samma sätt som han skulle göra för mig 16 år senare. I sin första artikel i Allers återgav Semitjov Gösta Carlssons beskrivning av dem så här:

"De hade korta svarta stövlar och handskar, svart bälte om midjan. Över huvudet hade de något slags genomskinliga hjälmar, inte så stora och klumpiga som våra astronauthjälmarna – det såg mera ut som plastkapschonger. De som var innanför ljuskupolen kring föremålet hade fällt hjälmarna eller kapschongerna bakåt från huvudet. Flickorna hade blondt eller cendréfärgat hår. Männens hår kunde jag inte se, de hade svarta luvor som sjömän brukar ha. Alla hade brun hy, som djup solbränna."

När jag frågar om männens utseende använder dock Gösta Carlsson en annan jämförelse: en kalott lik den som judar bär. Ytterligare en beskrivning hittade jag i den skriftliga redogörelse som Gösta gav till journalisten Ove Torgny på Nordvästra Skånes Tidningar 1977. Så här skriver Gösta själv: "Männens hår kunde jag inte se för på huvudet hade de någon sorts liten svart huva, ej olik de man sett stridsvagnsförare vara utrustade med."

"Svartasjömansluvor", "judedalotter" eller "stridsvagnshuvor", alla är de beskrivningar av en liten huvudbonad om än något varierande i storlek.

Det är alltså deras klädsel som gör klart för honom att det måste röra sig om något utöver det vanliga. Men inte ens de skoavtryck som han säger sig ha hittat i sanden i gläntan på morgonen nästa dag är särskilt märkliga. En var skonum-

mer 43 och en annan 39. När jag frågar Gösta Carlsson om hur personerna såg ut svarar han:

– Jag ska säga dig att om de här männen och kvinnorna hade kommit gående på gatan så skulle ingen kunnat säga att de var 2.000 år före oss, från en annan planet eller något sådant. Det var ingen skillnad mot oss. Det enda skulle möjligen kunna vara att de hade väldigt vita tänder men det kan också ha berott på det skarpa ljuset.

– Människorna jag träffade var precis lika oss. Han som stod framför mig var knappt lika lång som jag (ungefär 1,80), inte lika grov utan mera spenslig. Annars var det fem fingrar, inga horn i pannan och inte grön heller.

Nej, det var dräkterna och inte utseendet som skiljde dem från oss andra.

Vad Gösta Carlsson däremot inte berättade för Eugen Semitjov var att från kalotterna (eller "sjömansmössorna") gick något som liknade dagens freestylelurar. Gösta själv tror att dessa hade något med deras sätt att kommunicera att göra.

En intressant detalj i sammanhanget är också att vakterna (det fanns troligen också en vakt på andra sidan farkosten) som vistades utanför ljuskupolen hade sina huvor uppfällda som om de var tvungna att skydda sig mot omgivningen, medan de tio som arbetade runt själva farkosten inte behövde sina huvor utan lät dem hänga löst bakom nacken.

Tydligen fungerade ljuskupolen som ett slags skydd mot luften runt omkring. Kupolen var dock inte någon tät vägg i vanlig mening utan det gick att kasta föremål genom den, vilket en av kvinnorna också gjorde.

Efter det första mötet med besättningen fick Gösta Carlsson träffa dem vid ytterligare ett par tillfällen genom de drömmar som följde efter upplevelsen i gläntan. Han upptäckte då att den vakt som stoppat honom var en och samme person som befälhavaren. En för oss ganska ovanlig arbetsfördelning.

– Han kanske hade vakten den dagen, konstaterar Gösta Carlsson illmarigt.

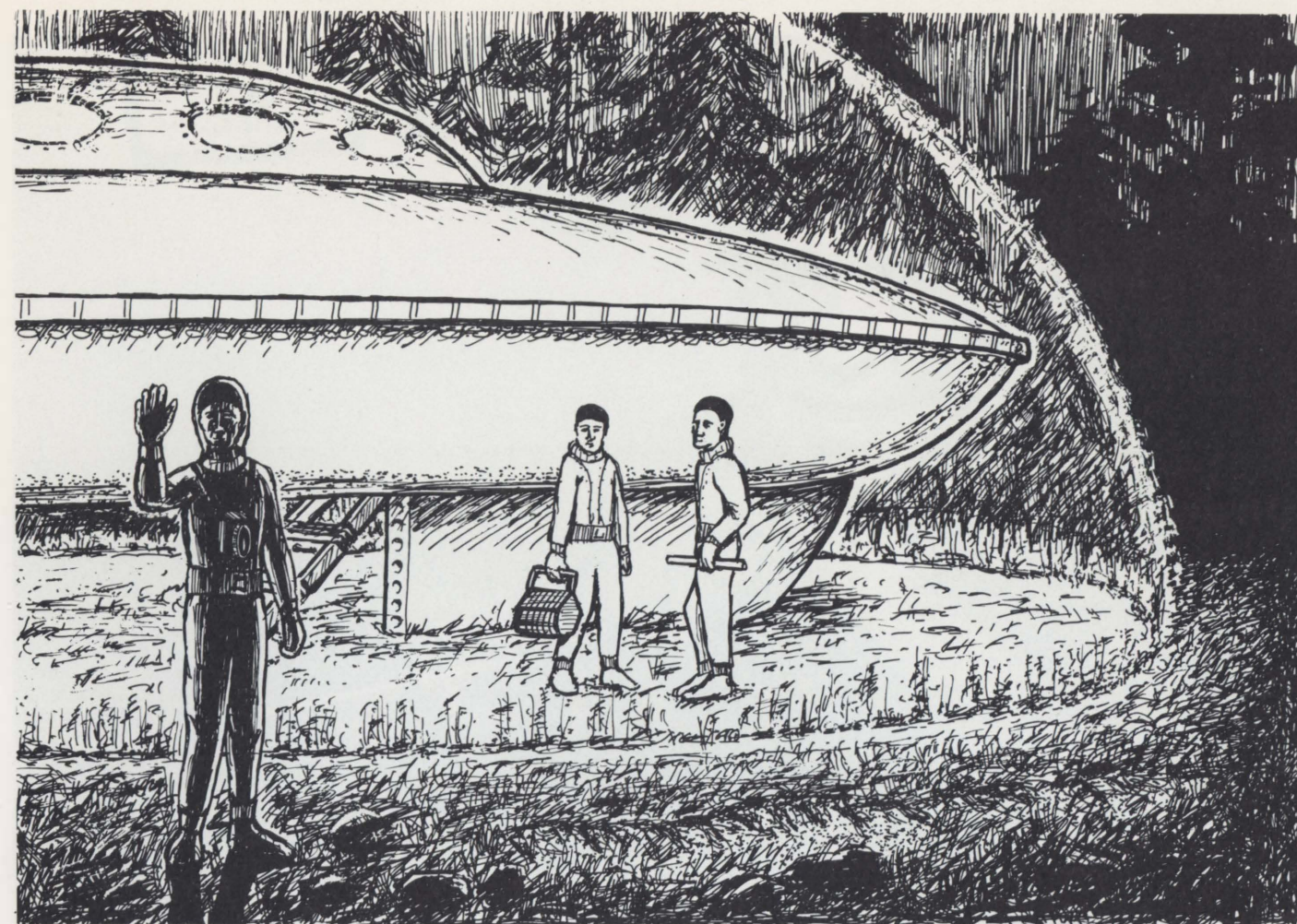
Vid sina kontakter "talade" befälhavaren med Gösta genom att röra på munnen, precis som en vanlig människa. Men Gösta kan inte förklara hur han kunde förstå det befälhavaren sa.

– Egentligen begriper jag det inte men antagligen är det väl internationellt på något konstigt vis så att alla människor förstår varandra. Det kan vi ju ha gjort från början också.

När Gösta var ombord på moderskeppet under sina "drömmar", eller utomkroppsliga upplevelser, fick han se och höra hur befälhavaren lyssnade till sin familj genom en tredimensionell tavla i dennes rum. Men trots att han då säger sig ha hört talet kan han inte likna det vid något.

– Det språket kan jag inte efterapa. Det finns inga möjligheter.

Intressant är också att ingenting verkar ha förändrats ombord på skeppet vid de olika kontakterna som ändå spänner över 40 år. Precis allt är sig likt när Gösta kommer

Så här kan Gösta Carlssons möte med främlingar från rymden ha sett ut. Kring farkosten en ljuskupol. En vakt gör stopptecken. Teckning: Olle Schön.

in i farkosten på sin vanliga plats bakom befälhavarens stol. På den tredimensionella TV-monitoren syns Menji (som aldrig pratar med Gösta utan alltid vänder sig till befälhavaren) och i stolen sitter den aldrig åldrande befälhavaren själv.

Enligt Gösta Carlsson har besättningen löst åldrandets gåta och lyckats bromsa celledelningen vilket förklarar deras alltid ungdomliga utseende. Detta gör också att man utan problem kan resa över mycket stora avstånd i universum. "Blir man mellan 400 och 600 år har en resa på 10-20 ljusår ingen betydelse", menar Gösta Carlsson.

Göstas möte med den polisongprydda befälhavaren gav knappast några viktigare svar. Som så ofta i sådana här sammanhang är budskapen enkla och oprecisa: patentsvar på gränsen till religiösa levnadsregler ofta med en utopisk underton. I sin bok "Gods, Spirits, Cosmic Guardians" konstaterar den engelske ufologen Hilary Evans också detta: "Det typiska budskapet är ordrikt, upprepande, förvirrat och förvirrande, fyllt av plattityder men nästan utan praktiska råd, ofta obildat och utan att ta hänsyn till vetenskapliga fakta, speglade vittnets egna idéer och framför allt fruktansvärt långt." Evans går till och med så långt att han skriver: "Tråkigt nog är det nästan alltid så att har du hört ett kosmiskt budskap så har du hört alla."

Gösta Carlssons samtal med befälhavaren stämmer väl in på denna generella beskrivning. Ändå kom dessa samtal att påverka Gösta Carlsson på ett genomgripande sätt. Utåt sett var det tydligaste tecknet att Gösta skaffade sig polisonger, ett rymdmode som han fortfarande bär, men inombords var förändringen mera omvälvande.

På en viktig punkt skiljer sig dock de råd som Gösta Carlsson fick från andra kontaktpersoners: uppslagen till pollenforskningen. Här rör det sig om något så ovanligt som konkreta uppgifter som gick att omsätta i praktiken.

Samtidigt ska vi vara på det klara med att bin och pollen var Göstas stora passion och att han längtade efter ett arbete ute i naturen. Kanske ska man snarare beskriva det som en mental knuff i rätt riktning efter att han själv funderat åtskilligt över dessa frågor. Det var inte konstigt att de återkom också i drömmen. Det Gösta själv så intensivt hade längtat efter kunde uppfyllas efter klartecken från befälhavaren.

Ett annat typiskt drag som vi återfinner hos en rad kontaktpersoner är tanken på den mänskliga rasens låga utveckling gentemot dessa besökande rymdresenärer. Också Gösta Carlsson är inne på dessa tankar:

"Enligt mitt förmenande och erfarenheter så skulle det vara av allra högsta betydelse att få ta del av deras erfarenheter som måste vara till det allra bästa för vår planets vidareutveckling till det bättre. En sak som jag är helt övertygad om efter alla dessa kontakter jag haft med dessa människor är att vi inte behöver vara rädda på minsta vis för dessa. Genom att de befinner sig så långt från vår utveckling, så har de funnit att det är vänlighet, hjälpsamhet och samarbete som är det enda som kan föra en civilisation till framgång, till nytta och gagn för hela planetens befolkning och för allt levande därstädes."

Vid en intervju 1993 förtydligar han sig:

"Jag skulle tro att om en fyra, fem, sex år är det inget ovanligt att vi här har mycket större kontakt med de här. Felet i dagens läge är att vår intelligens jämförd med deras fortfarande står så lågt."

Den dagen som människan uppnått samma intelligens som dessa besökare, då kan de ge sig tillkänna, menar Gösta Carlsson. Problemet är väl bara det att när vi väl har hunnit i kapp har besökarna kommit ännu längre före oss. På det sättet kommer vi aldrig jämsides – och någon kontakt kan därför heller aldrig upprättas. En sann paradox

Gösta Carlsson 1987 med flygfoto över landningsplatsen. Foto: Clas Svahn.

som inte bekymrar någon kontaktperson.

Enligt Gösta Carlsson lever besättningen på en planet som mest liknar Utopia: "Där finns ingen fattigdom, ingen nöd, ingen elakhet, ingenting. De lever precis efter de tio budorden." Samhällssystemet är demokratiskt där "alla bestämmer allt" som Gösta Carlsson uttrycker det. Det faktum att vakten och befälhavaren var en och samma person i två olika befattningar skulle också styrka detta.

– Det är ett framtidssamhälle. När vi har löst våra problem och låter bli att slå ihjäl varandra och att fördärva planeten, utvecklar forskningen vidare – då kan vi göra som de: vända floder, spränga bort berg, öknar finns inga, allt är utnyttjat på ett effektivt sätt. Ingen människa svälter, ingen fryser, ingen far illa. En av huvuduppgifterna är kanske att man har ett antal planeter som man besöker och ska hjälpa.

– Befälhavaren sa till mig: Om ni har löst de här problemen, så är faktum det att när man kommit 1.500 eller 2.000 år framåt så kommer nya biologiska klockor in i bilden. Det är naturen eller Han eller Hon som bestämmer. När man

sedan har klarat alla dessa instanser, så han, är man framme vid det som kallas evigheten.

Evigheten, enligt Gösta Carlsson, innebär att inte bara själen utan också kroppen blir odödlig. "Det vi har lärt oss i alla religioner, det finns faktiskt och det är slutmålet för alla människor."

– Då, när vi har uppnått en sådan intelligens att vi kan leva efter de tio budorden, samlas vi alla på en superplanet ute i den oändliga rymden som ligger i en bana runt en supersol. Det har befälhavaren berättat för mig.

Artikeln är ett avsnitt i Clas Svahns och Gösta Carlssons bok "Mötet i gläntan. Sveriges mest kända närkontakt med UFO" (NTB/Parthenon 1995). Clas Svahn är journalist på Dagens Nyheter.

Boken kan beställas från NTB/Parthenon genom insättning av 228 kronor på postgiro 1959-6.

Meditationer

Av Bengt Petersen

Själens spegel

Om vi vill veta något om en annan människa, ska vi se djupt in i hennes ögon där allt står skrivet. Våra ögon är kroppens fönster ut mot världen, de ser allt men inte sig själva. Ögonen är känsligare än asplöv, klarseende i ljus och mörker, lättörda och lättskrämda. Ögonen glittrar och skimrar som levande källor i ansiktets landskap, speglade stjärnor och moln, levande och föränderliga, sårbara som den känsligaste vattenytan en stilla sommarnatt. Ögonen som inte kan ljuga, vars tysta språk talar tydligare än tusen ord, som i lycka och förtvivlan avslöjar allt. Ögonen är sanning när allt annat är lögn, vår djupaste glädje och vår tyngsta sorg.

Andlös förundan

Jag tror att det finns många världar omkring oss, under oss, ovanför oss, synliga eller osynliga. Men det är här vi lever och skall leva, på denna grönskande jord. Jag vill lära mig att älska denna värld som innehåller så mycket: växandets under, grässets ömhet, trädens styrka, stenens tyngd, blommans bräckliga skönhet, den längtande och sökande människan, de trogna djuren. Jag tror på en mångfald av världar, men vill leva i denna värld, i andlös förundan inför det jordiska dramat, både agerande och betraktande.

Vid avgrunden

"När man lever då lever man på världens dittills senaste dag. Och det gör vi nu." Harry Martinsons ord är tunga och ödesmättade. Vi anar sällan hur nära avgrunden vi lever, att vi balanserar på kanten av ett stup, tidsstupet. Denna dagen, den hittills senaste, är kanske också den sista. Den där konstiga muskeln i bröstkorgen kanske stannar. Någon trycker på en knapp. En bil blir galen. Så skönt att vi inte anar. Så skönt att vi sover medan vi lever. Men sekunderna håller andan vid avgrundens stup.

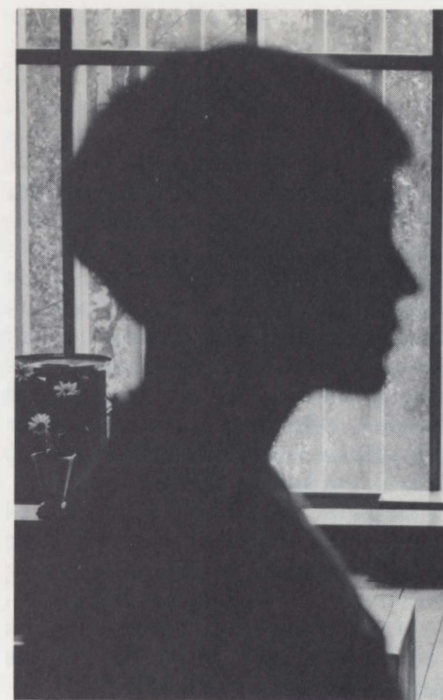

Foto: Rein Vålme.

Giftpilar och livbojor

Våra handlingar kan bli giftpilar in i en annan människas själ. De kan också vara livräddande, bli till en livboj för en hjälplöst sjunkande. Vårt ansvar är oerhört. Långt efter att vi glömt, kanske dött, lever våra handlingar kvar och sprider sina verkningar långt in i framtiden.

När jag var barn och gick i skolan, hade jag många problem, glömde göra läxor och glömde böckerna hemma. Den stränga lärarinnan gav mig en gång en förintande blick och sa: Jag är inte förvånad. Men om du inte hade glömt det, då hade jag blivit förvånad. Alla skrattade.

Som vuxen upplevde jag många svårigheter på min arbetsplats. En dag kom en annan, något äldre kille, gick upp vid min sida och la en arm om mina axlar. Utan ett ord.

Ett giftpilsminne och ett livbojsminne. Det ena minnet smärta och det andra gläder och båda kan få mig att vilja gråta.

Det finns bara du

"Det väntade är ett ruttet äpple, men stunden ett gyllene, moget", skriver Vilhelm Ekelund. Vi väntar alltid på något annat, ett annat jobb, en annan partner, en annan levnadsmiljö. Vi väntar på att få tid, det rätta tillfället, den storstunden. Och hela tiden finns det liv i överflöd omkring oss. Många händelser och upplevelser går förbi oss för att vi inte ser, för att vi väntar på något annat.

Men nulivet är allt vi har. Det förflutna har varit och framtiden har inte kommit. Detta svärfångade *nu* finner vi endast genom att öva oss i att uppleva varje ögonblick med vaket sinne och med en barnslig glädje och nyfikenhet. Eller som Ekelund säger: "Det är att lyfta upp stunden i glansen av vis glädje, att liksom mätta ögonblicket med ljus, att trycka det till sitt hjärta så som den kvalde suger in i sig med hela sitt väsen sina smärtfria ögonblick." Densom kan detta är en ljusmänniska, en tidens vän och stundens älskare. Jag kan det ännu inte, men tanken på denna möjlighet ger mig livsmod och förtröstan.

Svindeldjup

Det finns många svindeldjup för den mänskliga tanken att falla ner i. I en tidning läser jag att en astronom såg en stjärna, en supernova, som exploderade och gick under – för fem miljarder år sedan... Ljuset från denna händelse når först nu vår jord.

Det finns andra svindeldjup. Djupt ner i materians allra hemligaste liv upplöses all substans, verkligheten som vi uppfattar försvinner. Vad finns då kvar mer än obeskrivlig och skrämmande tomhet?

Djupt, djupt ner i vårt omedvetna är vi alla delar av ett stort gemensamt hav, säger djuppsykologin.

Jaget kan förintas och bli till intet, säger zenbuddhismen. Vad finns då kvar? Bortom jaget, bortom tiden, rummet och tomheten, vad finns där? Här på fasta marken lutar jag mig ut över dessa avgrundsdjupa frågor och får svindel.

Radionisk terapi

Återblicken på våra tidigaste nummer fortsätter. I nr 2, 1965, som var fjärde numret från starten, finns ett försök till redogörelse för en forskning som kan vara betydelsefull. Artikeln är här förkortad och bearbetad.

Text: SM

George de la Warr – forskarpionjär

Häpnadsväckande och betydelsefulla rön har under de senaste tjugo åren rapporterats av ett forskarlag vid Delawarlaboratorierna i Oxford, England. Det rör sig väsentligen om upptäckter av hur ande (tanke) inverkar på materia. Detta kan ande göra, eftersom det inte är materia, utan ande, som är universums grundsubstans.

Materia är, hävdar ingenjör George de la Warr, *skapad av ande*, det vill säga av den ande som är källan till all energi i universum: *världsanden*. När det är så, kan ande verka på materia så att förändringar sker. Man kan *tänka fram* effekter på materia.

Forskningen vid Delawarlaboratorierna sägs visa att människan med sin ande kan påverka alla livsformer – och det kan ske över mycket stora avstånd – vilket bland annat har stor medicinsk betydelse. Det finns bevis, sägs det, för att cancercellernas abnorma tillväxt kan stoppas i ett tidigt utvecklingsskede, om man begagnar sig av de rön som gjorts i Oxford.

Den grundläggande idén bakom forskningen vid Delawarlaboratorierna är att det finns en enda universell energikälla, det universella medvetandet, som vidmakthåller och utvecklar livet i ett välordnat universum. Genom en naturlig materialiseringsprocess omformas energi till materia, eller med andra ord: tanke blir till materia. Hela det "materiella" universum är framtänkt.

Det är lätt att inse att denna materiepuppfattning, om den vinner anslutning i den vetenskapliga världen, kommer att innebära en revolution.

Materialiseringsprocessen kan stimuleras eller hämmas. Det är möjligt för en människa att medvetet åstadkomma detta. Ja, det är just med olika metoder att transformera tankeenergi till fysisk energi som man huvudsakligen är sysselsatt vid laboratorierna i Oxford. Den danske författaren Poul Goos, som i flera omgångar arbetat vid Delawarlaboratorierna, uppger att denna process utförs med hjälp av därtill konstruerade apparater: ett "medium" skapar förbindelsen mellan operatören, som sköter apparaten, och det föremål som skall påverkas. Är det till exempel en människa det gäller, så är "mediet" en droppe intorkat blod från denna människa.**)

Counterpart body

Det finns enligt de la Warr en icke-fysisk kropp hos allting, vilken fullständigt motsvarar den fysiska kroppen. Man har kallat den *counterpart body*, det vill säga den fysiska kroppens motsvarighet. Denna "andekropp" tjänar till att för den fysiska kroppens räkning ta emot energi från den universella källan. Varje fysisk kropp är enligt de la Warr uppbyggd efter sin icke-fysiska motsvarighet. Detta skulle vara nyckeln till förståelsen av hur ett frö kan utvecklas till en bestämd växt och ingenting annat. Dessa organiserande immateriella

kraftfält har upptäckts av flera forskare, uppger Poul Goos.

Med de la Warrs apparater är det möjligt, berättar Goos, att "tona in" på den icke-fysiska "orsaken" till den fysiska formen eller kroppen. Om man till exempel har en växt och vill komma i kontakt med dess icke-fysiska kropp, kan man gå tillväga så, att ett löv plockas av växten och placeras på en skiva i en speciell apparat, och därefter roterar man sakta skivan till dess lövet kommer i en bestämd vinkel i förhållande till det magnetiska fältet från en lodrät stavmagnet i apparaten. Och denna vinkel finner man, om man frågar i sin tanke om lövet skall ligga i denna ställning...eller denna...eller denna, alltmedan man roterar lövet – och när lövet så befinner sig i den rätta positionen, som kallas "den kritiska positionen", blir det en reaktion på apparatens detektor som direkt kan förnimmas av operatören. Varje levande cell – även lövceller – utsänder energifrekvenser i de "kritiska positionerna", det vill säga i de bestämda vinklarna till ett magnetfält, men denna utstrålning kan inte direkt uppfattas, eftersom den utgörs av icke-fysisk energi som våra sinnen inte reagerar för. För den skull är det som denna energiform måste omformas till energi som påverkar våra sinnesorgan, och det är detta som sker i apparaterna med den mänskliga tankeenergin som mellanled.

Vår egen tanke – varmed alltså inte menas de kemiska reaktioner i hjärnan som framkallar våra tankebilder, utan i stället den bakomliggande *orsaken* till dessa kemiska reaktioners framkomst – står så att säga med ena benet i det icke-fysiska och det andra benet i det fysiska, och därför kan den förmedla förbindelsen mellan båda, när de därtill konstruerade apparaterna används på rätt sätt.

George de la Warr

Radionisk terapi

Man har vid laboratorierna i Oxford behandlat växter, ja hela skördar, med betydande resultat. Detta kallas radionisk terapi, och även människor behandlas därmed. Man kan gå tillväga på det sättet att ett fotografi tas av den växt eller skörd som skall behandlas, och sedan utsätts fotot för strålningsbehandling med en apparat. Det är enligt de la Warr så, att ett foto av något har samma utstrålning som saken själv, ja det är inte ett strålningsfält av samma slag utan *precis samma* strålningsfält, vilket gör att en påverkan på detta fält påverkar saken själv. En individs icke-fysiska kropp skulle då tillhöra inte den sinnliga, tredimensionella världen utan i stället en dimension utanför rummet.

Varje sjukdom eller tillstånd har sin speciella strålningsvåglängd, och denna kan man upptäcka och komma i kontakt med genom att använda en resonanslåda och en droppe intorkat blod från den sjuke. Om man vill veta vilken sjukdom en person lider av, så

placerar man bloddroppen i apparaten och ställer så in apparatens olika antennplattor så att de vibrerar i just det frekvensmönster som svarar mot den sjukdom man frågar om. Dessa frekvensmönster har man genom 25 års outtröttligt arbete vid Delawarlaboratorierna kommit fram till, och de kontrolleras och korrigeras ofta. Nu utsänder antennerna alltså en energi av en bestämd frekvens, och om patienten lider av den till frekvensmönstret svarande sjukdomen, blir det en reaktion i apparatens detektor, eftersom bloddroppen har samma utstrålning som antennerna. Det har ingen betydelse om operatören tror att patienten har en viss sjukdom – det blir ingen reaktion om det inte är resonans mellan antennernas frekvensmönster och det frekvensmönster som bloddroppen utsänder. Men om det är resonans, kommer apparatens detektors gummihinna att liksom klibba fast vid operatörens finger, och då vet han att han fått bekräftelse på sin fråga.

Sedan man sålunda fått reda på vilken sjukdom eller vilka sjukdomar patienten lider av, kan man med konstgjord bestrålning påverka den sjukes icke-fysiska kropp. Åtskilliga sjuka uppges ha blivit botade eller fått lindring efter fjärrbehandling från Oxford.

En bok om arbetet i Oxford har skrivits av Poul Goos: *Nyckeln till livsgåtan* (Parthenon 1960).

George de la Warr avled 1969, 64 år gammal. Är hans forskning bortglömd idag? Känner någon av våra läsare till det?

*) Detta skrevs alltså 1965.

**) Från fysiken vet vi att kristalliniska

Majorie de la Warr

bildningar betinner sig i resonansförhållande med frekvensmönstret i de kraftfält som skapat dem, eller för att uttrycka det på ett annat sätt: varje kristall vibrerar i resonans med det kraftfält som byggt upp den. Nu består en droppe intorkat blod av miljoner mikroskopiska kristaller, och dessa vibrerar i resonans med det fält som byggt upp kristallen, alltså med olika delar av det fält som byggt upp kroppen. Varje organ i människokroppen är uppbyggt av celler, vilka i sin tur är uppbyggda av molekyler vilka är sammansatta av atomer, och alla dessa byggnadsverk styrs av frekvensmönstret i de icke-fysiska kraftfält som bygger upp organet ifråga. Alltså förstår man att varje droppe intorkat blod innehåller en eller flera kristaller som ger resonans för något av de organiserande fälten i den fysiska kroppen. (Denna förklaring nedskrevs av Poul Goos, sedan han läst mitt manus. SM.)

Ingen förening eller sekt

FUNDERAR DU ÖVER TILLVARON
DEN KOSMISKA PLANEN FÖR FRED, en 20-sidig skrift med material från arkeologi, biblisk idéhistoria, den mekanistiska världsbilden samt *Tredje Testamentet av Martinus*,
erhålls gratis från

Stiftelsen Martinus Institut i Sverige, Fjällgatan 23 A, 116 28 STOCKHOLM
 Telefon 08-766 08 69 (telefonsvarare), fax 08-766 08 66

Ingen form av bindning

Att finna rätt partner och behålla relationen

Nyttiga råd vid relationskriser, bla om hur man hanterar gräl, ges av en av nya tidens livslärare.

Text: Åsa Freij

Det är egentligen andlig utveckling som Per Lundgren lär ut. Men en av hans mer vardagsnära kursrubriker, och samtidigt en öppning mot djupare andlig utveckling, är "att finna rätt partner och behålla relationen". Per ger konsultationer och håller föredrag och kurser, bland annat på Pan i Stockholm, med ovanstående rubrik.

Sökaren är med på ett föredrag och finner att det är ovanligt många män – modiga män som Per säger – bland deltagarna. Normalt brukar kvinnorepresentationen på ett dylikt föredrag vara mellan 60 och 100 procent, nu är över hälften män.

– Ett hett ämne det här, säger Per. Och det berör alla.

Åhörarna ser förvåntansfulla ut. Jag funderar på om rubriken fått dem att hoppas på att hitta drömprisen eller – prinsessan.

För att gå föredraget lite i förväg, så handlar det om *självutveckling* och att man utifrån det lyckas bättre med allt, även att hitta och behålla en partner. Med andra ord: Det finns inga genvägar.

Onödigt göra slut

Föredraget börjar med lite handledning i att handskas med allmänna problem man kan ha i alla slags relationer. Per ger den hoppingivande upp-

lysningen, att det definitivt finns sätt att dels finna en partner, dels att behålla den.

– Att göra slut är oftast onödigt och den lösningen bör förbehållas undantagen, de verkligt hopplösa fallen. Med hopplöst fall menar jag en partner som vägrar att titta på sig själv, när den andre är villig att göra det, utan bara ser fel hos sin motpart. Jag får då respektera detta och gå min egen väg.

Per menar att man oftast kan lösa de uppförstorade konflikterna genom att lära sig vara sig själv, att inte projicera och genom att först lyssna till den andre.

– När partnern är i obalans och kommer med upprörda anklagelser mot er, säg inte emot, försvara er inte och gå inte till motattack! Säg bara: ja...ja...ja... och gör det lugnt! Detta så att den andre upplever att ni lyssnar och tar emot.

Ömsesidig respekt

Sedan tar praktiska övningar vid. Vi får öva oss genom att växelvis spela den upprörda parten, som fäktar med armarna, och den som tar emot och som säger något förstående, till exempel ja, ja, ja. Det gäller inte bara att vara den man är, utan också att ta emot den andre som den är.

Per förtydligar att *steg ett* är att *bekräfta den andre*.

– Jag säger till exempel: "...och det känns inte bra för dig när jag säger si eller så och då blir du arg, när jag är på det eller det viset." Den andre svarar oftast omedelbart: "Ja, just det." På detta vis hjälper jag den andre att möta sig själv, att möta sina känslor och se sig själv.

Per fortsätter med att förklara *steg två*.

– När den andre tömt sig på energi och väntar på min reaktion, säger jag: "För mig känns det så här och så här, efter det du har sagt och visat mig just nu." Och när jag berättat vilka känslor som väckts i mig, frågar jag: "Och hur känns det för dig, det jag säger just

nu?" På det sättet hugger jag inte av och lämnar inte den andre. Tvärtom visar jag både denne och mig själv respekt. Jag inbjuder till reaktion på min reaktion. Så bollar vi fram och tillbaka ända tills vi kommer fram till en lösning som känns bra för bägge.

– Idealet är att bägge möter varandra på detta utvecklande sätt. Om inte det är möjligt, jobbar jag åtminstone själv på att visa vad som är möjligt. Jag försöker vara ett föredöme och inspirera den andre att mer och mer ta efter, så att vi båda i steg på steg utvecklar oss mot det som kallas för mästerskap i konfliktlösning.

– Att respektera är att respektera sig själv först. Då har jag en respekterande attityd, som för med sig respekt mot den andre. Att köra över sig själv är emellertid inte att visa respekt vare sig för sig själv eller den andre. Man måste sätta sina gränser. Det är inte att visa den andre respekt, om man för att vara till lags låter denna passera gränserna och göra intrång.

Den speciella hållning man enligt Per ska inta när man möter en upprörd person, liknar han vid den orientaliske krigarens. Det handlar om att visa sig själv respekt och i den känslan samtidigt visa den andre respekt – inte attackerande, däremot närvarande och förankrad i sig själv.

– Krigaren ser med denna känsla inom sig den andre in i ögonen. Han respekterar sig själv och därmed den andre. Utan att vara sig dominerar eller göra sig underdånig. Trots att han är krigare är han ingen fiende. Han vänder kraften som riktas mot honom tillbaka på ett konstruktivt sätt.

Per står själv rak och avslappnad och andas djupt för att demonstrera när han förklarar.

– Jag hjälper den andre att komma in i sin känsla när jag förhåller mig så här. När denna märker att jag lyssnar och ger utrymme slappnar han/hon av. Sedan kan du själv säga eller göra något som annars inte skulle nå fram. Men kanske har den andras upprörd-

het hunnit väcka känslor i dig, gjort dig upprörd. Då gäller det att du andas och finner dig själv ännu mer. Du svarar något som visar att du lyssnat och förstått hur den andre känner sig. Du kan också tala om hur du själv känner dig.

Åhörarna lyssnar uppmärksamt till Per, som fortsätter med att tala om att bemöta konflikter.

– Attackera inte tillbaka bara. Det är det största misstaget vi gör. Vi svarar oss och vi attackerar, grälet är igång och uppmärksamheten riktad på den andre. Dock inte genom att lyssna och förstå utan med uppmärksamheten på den andras fel. "Du är si, du gör så" i stället för "jag hör dig, jag förstår hur du känner dig och så här känns det för mig."

Kriser utvecklar

Nästa ämne Per tog upp är kriserna och den positiva verkan de kan ha.

– Kriser är bra. Jättebra, förnämligt... Genom dem konfronteras vi med och blir uppmärksamma på problem och hur vi tar dem. Vi utvecklas också genom dem. Det är sättet vi vanligen bemöter kriser på som gör att de blir onödigt utdragna, långvariga och smärtsamma, eller vi flyr. I slutändan kanske det leder till att man gör slut med sin partner. Man ger upp, blir ovänner och går inte igenom och avslutar själva krisen, utan förhållandet. Vi flyr jobbiga känslor och situationer, tar en drink, en cigarett eller ringer någon och pratar om, eller snarare omkring, det hela. Vi snuddar bara vid det som det egentligen handlar om, det vill säga känslorna. Det är de som behöver kännas, det är själva lösningen.

Per har ett annat recept, som han själv brukar följa: Att gå in någonstans där man kan vara ensam, till exempel på toaletten. Genom att titta sig i spegeln och andas och gå in i sina känslor, tala till sig själv och inte trycka ner sina behov löser man dem omedelbart.

– Att vara i kontakt med sig själv är ett stort välbefinnande, en ren njutning. Att vara sig själv tillsammans med andra är svårt, men när man är det, så är det oerhört befriande, kärleksfullt och stärkande.

Per förklarar vidare hur man genom att ge sig själv kärlek läker den smärta som kan finnas.

– När man först kommer i kontakt med sig själv kan det vara smärtsamt. Nedtryckta känslor som kommer upp gör ont. Av rädsla vill man trycka ner dem igen. Men kan man då ge sig själv kärlek i stället, går den där smärtan finns och helar den, eller såren som orsakar den. Andas och fortsatt, en vacker växt kommer fram i stället för smärtan.

Per har en affirmation att lära ut:

– Andas ordentligt och gör en gest mot hjärtat (Per visar) och säg till dig själv: "Jag är den jag är och jag känner för att vara det nu."

Per säger att han lärt sig det av det högre väsendet Vywamus. Vywamus sägs kanalisera visdom från en annan andlig dimension. Foto: Johan Bergenlöv.

– Att ge mig kärlek är att t.ex. göra något jag länge velat, men framför allt att säga mig själv att jag är bra som jag är.

– Man behöver tala mycket till sig själv och ge sig själv mycket kärlek för det negativa har kanske hunnit bli så starkt.

Per fortsätter föredraget med att prata om vikten av att tala till något, även om det är imaginärt.

– Även om en spegel eller en stol man klätt med jacka och mössa är en attrapp, är det lättare att tala till något än att bara tänka rakt ut. Man övar sig också i att möta och tala till andra till dess man kommer i den situationen. Det är bra att säga sig själv säga högt, det man har på hjärtat.

Vad är "rätt partner"?

Per återknyter till temat om rätt partner. Åhörarna får veta att vi alltid hittar den rätte. Men inte i betydelsen vacker eller rik eller lätt att vara med. Det handlar om rätt partner för ens utveckling.

– Den vi möter är rätt för oss. Vi möter våra speglar och den som drar upp det vi behöver se och lösa. Sedan är det upp till oss själva att ta ansvar för hur relationen fortlöper och hur länge den varar. Man behöver någon som är lik en själv, det vill säga där jag är nu, som förstår en och känner igen

sig. Men vi får också den vi förtjänar, den som speglar var vi står någonstans. Jag skapar den verklighet jag tänker, jag får en sådan partner som jag i mycket är själv.

Till sist ber Per ber alla deltagare resa sig upp, blunda och säga "nej... nej... nej..." långsamt till sig själva fem gånger och känna hur det känns. Sedan uppmanas de att ta ett djupt andetag och dra in ett stort JA ända nerifrån skrevet och upp genom hela kroppen, också fem gånger: "Yes" brukar Per säga, han tycker det känns kraftfullare.

Jag var kanske för upptagen med att försöka minnas och anteckna för att känna något revolutionerande efter JAet, och vad de andra tyckte fick jag inte klart för mig då. Klart var dock att deltagarna som gick den efterföljande helgkursen verkade nöjda. När jag gjorde en slutkontroll bekräftade de tesen jag skrev om i början, att det inte var att finna en partner för att därefter må bra som saken gällde. Utan det handlar om att mer och mer respektera och älska mig själv så att jag inte väljer partner för att få höra att jag är älskad utan för att ge min partner samma självklara kärlek som jag ger till mig själv. När jag mer och mer är mig själv kommer jag också att dra till mig en partner som mer och mer är sig själv. Lika söker lika.

”Den dolda människan”

1962 utkom den norske psykologiprofessorn Harald Schjelderups bok ”Den dolda människan” på svenska. Den handlar om det omedvetna själslivet. Texten nedan bygger i huvudsak på Schjelderup.

Text: SM

Det pågår ständigt psykiska processer ”under medvetandets yta”, i det så kallade omedvetna. Denna aktivitet är okänd för vårt vanliga medvetande. Vi har ingen insyn i den. Men det omedvetna är mycket verksamt, och inte sällan ger det sig till känna. Ett ofta nämnt exempel på dess arbete är när vi grubblat på ett problem och sedan, efter en stunds avkoppling, plötsligt kommer på lösningen. Det omedvetna har då jobbat fram ett svar åt oss och med ett hjärtligt ”varsågod” skickat upp det till medvetandet!

Det är ofta komplicerade och intelligenta själsliga processer som pågår inom oss, utanför medvetandets centrum. De är nödvändiga för att vi skall kunna fungera som människor. Dessa processer påverkar oss också, dels i en randzon, som är ett oklart medvetet område, dels i det omedvetna. Även om det vanliga jaget inte har kännedom om dem, så har de kanske ett eget medvetande, en egen jagupplevelse, vid sidan av den vanliga medvetandeströmmen.

Olika metoder finns för att lyfta upp omedvetna processer i ljuset. Hypnos är ett sätt. Automatisk skrift, transtal och kristallskådning förekommer också. De metoderna är kända sedan gammalt. Med pendeln och slagrutan kan man också lyfta fram information ur det omedvetna. Resultatet är inte sällan av värde.

Vid spontan själslig dissociation kan ”sekundära personligheter” stiga upp ur det omedvetna. En vanlig variant är ”andebesatthet” i transtillstånd: en

människa går i trans, varvid hennes vanliga, ”primära”, personlighet tillfälligt ersätts med en ny, som tros tillhöra en främmande ande. Anden har budskap till de närvarande, oftast triviala. Inte sällan blir det ett ordrikt prat utan större betydelse, men någon gång kan ett märkligt litterärt arbete skapas.

Automatisk skrift är ett annat parapsykiskt fenomen med sin rot i det omedvetna: en hand skriver automatiskt, det vill säga utan att styras av det normala medvetandet. ”Borddans” omtalas redan av kyrkofadern Tertullianus. ”Inre röst” är ett parapsykiskt fenomen, som tycks ha blivit vanligare i vår tid.

Anden, som meddelar sig i exempelvis transtal, sägs ofta vara en människa som en gång levat på jorden - såsom en avliden närstående - men den kan också vara en intelligens som aldrig haft jordiskt liv. Historiska gestalter dyker inte sällan upp.

Mrs Garrett

Professor Harald Schjelderup berättar om Eileen Garrett, som inbjöds delta i en spiritualistisk cirkel, vilken sysslade med ”borddans”. Under en sammankomst blev hon sömnig och slumrade till. När hon vaknade, verkade alla oroliga. De berättade att det föreföll som om deras döda släktingar hade meddelat sig med dem genom Mrs Garrett, medan hon sov och talade i sömnen.

Mrs Garret blev bekymrad och sökte råd hos en Mr Huhnli. Medan hon satt

hos honom, blev hon återigen sömnig och förlorade medvetandet. När hon vaknade, berättade han att hon fallit i trans och förklarade att det var ett tillstånd som var beroende av en extrem psykisk passivitet. Individen förlorar i ett sömnlignande tillstånd kontrollen över sitt eget medvetande, och då kontrollerar till synes något slags väsen en del av den sovandes vilja. Mr Huhnli berättade också att han talat med ett främmande väsen, medan hon sov. Denne kallade sig Uvani och besatt en ovanlig intelligens.

Mrs Garret gjorde stora ansträngningar för att komma till klarhet om det som skedde med henne, och hon ställde sig till förfogande för vetenskapliga undersökningar och stödde aktivt parapsykologisk forskning. Men något definitivt svar fick hon inte.

De flesta parapsykologer anser att andarna är omedvetet skapade av medierna själva som så kallade sekundära personligheter. Till det resultatet kom också en kommitté inom det brittiska sällskapet för psykisk forskning, som undersökte mediet Mrs Piper, och någon alternativ förklaring av vetenskaplig betydelse torde aldrig ha lagts fram.

Andehypotesen

Schjelderup upplyser att de ”psykiska” fenomenen företer en rad egenskaper som klart strider mot andehypotesen. ”Det är uppenbart att vi inte kan ta ’andarna’ för vad de utger sig att vara”, skriver han. I en rad fall har det kunnat visas att anden ljuger om sin identitet. Den ger exempelvis upplysningar som bevisligen inte stämmer med verkligheten. När anden avslöjas som lögnare, försöker den slingra sig ur situationen med orimliga undanflykter. Ibland har uppiktade personer meddelat sig under spiritualistiska sammankomster, och även ännu levande personer, som medierna trott varit döda.

Bakgrunden till dessa märkliga fenomen är det omedvetnas förmåga att skapa roller, både fantasiroller och roller som svarar mot människor som levat.

ESP

En sida av dessa fenomen är den kunskap av paranormal natur som ofta visas. Schjelderup: ”Upplysningar ges ofta om saker som varken medierna eller seansdeltagarna känner till och som först senare kan bekräftas.”

Det verkar som om det omedvetna har tillgång till ett ökat kunskapsfält i jämförelse med det vanliga medvetandet. Kanske kan de gränser för varseblivningen, som de fysiska sinnesorganen sätter, genombrytas på den omedvetna nivån, varvid kunskap stiger upp till medvetandets yta genom exempelvis en pendel, en slagruta eller automatisk skrift.

Det talas ibland om *bedrägeri* från medier. Medvetet bedrägeri torde vara sällsynt (i Sverige) även om exempelvis transkansimuleras. Men i det mottagliga mediala tillståndet är mediet utsatt för påverkan från seansdeltagares tankar. Detta kan få en människa, vars normala personlighet ”sover” och inte har kontroll, att fuska. Den sekundära personligheten har tydligen inte full tillgång till den normala personlighetens etiska värderingar, utan lever i ett tillstånd där fantasier är lika goda som verklighet, och framstår därför som oansvarig och lögnaktig.

Var försiktig!

Harald Schjelderup avråder från ett okritiskt utnyttjande av den omedvetna själsvärksamheten. Han skriver att ”man måste varna för att experimentera på egen hand med automatisk skrift och kristallskådning utan kontroll av en erfaren psykiater eller klinisk psykolog”. Det finns fall då människor råkat i olycka genom att lita till budskap från det omedvetna. Vad som sägs i detta tillstånd av förändrat medvetande är otillförlitligt och inte sällan bevisligen osant.

Så kallade multipla personligheter – där olika identiteter avlöser varandra hos en människa – är ett uttryck för psykets förmåga till splittring. En ny personlighet bildas i det omedvetna, exempelvis som följd av bortträngning, och denna stiger sedan upp ovanför medvetandets tröskel och tar tillfälligt över organismen. Fallet ”Evas tre ansikten”, som Thigpen och Cleckley har berättat om (Gebers 1959) är ett exempel på detta. Efter psykiatrisk behandling smälte till sist de helt olika personligheterna samman till en.

Harald Schjelderup

Det finns idag i New Age-kretsar en utbredd nyfikenhet på ”kanalisering”, ja ibland en riktig entusiasm. För den som är intresserad av en vetenskaplig

Harald Schjelderup. Scan foto, Oslo.

syn på olika former av förändrat medvetande, kan Harald Schjelderups bok ”Den dolda människan” vara lämplig att börja med. Boken kom i svensk översättning 1962 på förlaget Orion/Forum och torde kunna lånas från alla bibliotek.

*”Hela världen är en rad underverk,
men vi är så vana vid dem,
att vi kallar dem vardagliga.” H.C. Andersen*

Mitt namn är Franz Schwabe och jag har härmed nöjet inviga dig i den levande magins förtrollande värld!!!

Gör följande enkla experiment: Fäst en cirka 2–3 decimeter lång sytråd i en ring eller ett gem. Lägg tidningen uppslagen på bordet och låt ringen/gemet dingla strax ovan mittvecket. Håll handen *absolut* stilla – tänk I-N-T-E-N-S-I-V-T att ringen/gemet skall pendla fram och åter längs vecket. Strax får din ”tankekraft” pendeln att svänga! Mer om detta längre fram!

Förr i tiden, då jag ännu höll seanser för mina klienter, kom de beprövade TAROT-korten, **DE 22 STORA ARKANA-HEMLIGHETERNA**, ofta i bruk. Denna urgamla spådomsmetod kan jag på det varmaste rekommendera. Efter många års skrivari- och ritarmöda föreligger nu boken (jämta tillhörande kortlek)

LEVANDE MAGI: Tarot – den kabbalistiska nyckeln till hemlig kunskap om framtiden

redo att sprida sina magiska kunskaper. Priset för **LEVANDE MAGI: TAROT** (om 139 sidor) är 310:– Du kan emellertid få boken GRATIS! Åter till pendeln! Min nyaste bok heter

LEVANDE MAGI: 34 magiska besvärjelser att nå framgång och lycka... hur du får dina hetaste önskningar uppfyllda!!!

Visst fick du pendeln att svänga... Drag nytta härav! Allt du behöver veta står i kapitlet **Pendelmagi – Idéomotorik**. OBS! Detta blott en

av trettiofyra ”besvärjelser”. Och långt ifrån den märkligaste... Vad sägs till exempel om: **Kinesiska oraklet I Ging**, **Minneskonst**, **Ljus som läkemedel**, **Svart magi**, **Helbrägdamagi**, **Gratologi**, **Astrologi**. Det matematiska beviset för Guds existens, **Recept på kärleksdryck** med mera.

Boken som handlar om erfarenheter och rön, som förunnats mig under ett snart 75-årigt, händelserikt liv har blivit väl mött:

”...en enda av dina 34 metoder har på kort tid inneburit en revolutionerande förbättring av mitt liv. (–) Rekommenderar dina förtrollande besvärjelser till alla jag möter.” A.N.

”...inget hade hjälpt, vare sig akupunktur, hypnos eller annat... Efter att ha följt dina enkla råd i ”Rök dig till hälsa och välbefinnande” är jag numera belåten icke-rökare. (–) Tack, stort tack.” A.L.

LEVANDE MAGI: 34 magiska...

(som är på 229 sidor) kostar 396:–

OBS! **LEVANDE MAGI: TAROT**... medföljer GRATIS! Korten **DE 22 STORA ARKANA** bifogas! Pbstens avgift ingår i priset – vid förskottsbetalning är priset 360:– allt i allt. OBS! Du har full returrätt inom 10 dagar! Gör magin till din lydig tjänare!

Ring skriv eller faxa:

Författare, konstnär och astrolog Franz Schwabe
Åsgärdevägen 43 – 121 31 Enskededalen
Tel: 08-649 51 96 Fax: 08-649 54 56

Fallet Gyatri Swami

En undersökning av påstådda materialisationer i Indien

I Indien rapporteras ofta olika slags mirakler, bland dem materialisationer utförda av swamier och heliga män. I december 1979 och januari 1980 gjorde parapsykologerna Erlendur Haraldsson och Joop M. Houtkooper studier av Gyatri Swami, en brahmin, som var ganska känd i Madras för en påstådd förmåga att materialisera små statyetter av metall och sten.

Text: Erlendur Haraldsson och Joop M. Houtkooper

Under en tidigare resa i Indien hade en av oss, Haraldsson, mött Gyatri Swami och vid tre tillfällen observerat hur denne tagit fram små silverstatyetter av religiösa gestalter och andra föremål ur frukter, som han öppnade. Det verkade vara utom tvivel att de små figurerna verkligen funnits inne i frukterna, när swamin öppnade dem. Men hur hade de kommit dit? Swamin hade varit ganska undanliggande, och inga kontroller hade kunnat göras. Ändå beslöt vi att träffa Gyatri Swami och tillsammans försöka göra några kontrollerade undersökningar av honom. Vi var beslutna att lösa gåtan hur statyetterna kom in i frukterna.

Gyatri Swami, vid denna tid 45 år gammal, var kraftigt byggd och ungefär 160 cm lång. Han talade nästan ingen engelska. Omkring åtta år tidigare hade han enligt sin broder, en jurist, börjat med materialisationer. Brodern var övertygad om Gyatri Swamis äkthet. Han hade nämligen haft en bula intill ögat, vilken skulle opereras. Men några dagar före operationen erbjöd sig hans broder att bota honom. Gyatri Swami strök vibuti, helig aska, över hans ögonlock, varpå svullnaden försvann inom några minuter.

Gyatri Swami syntes vara mycket efterfrågad och reste omkring och ledde religiösa sammankomster, pujas, i välbärgade hinduers hem. Till skillnad från de flesta andra swamier hade han ingen anhängarskara omkring sig.

Undersökning, misstankar om fusk

Den första undersökningen gjordes hos en professor Thirumeni, där puja med Gyatri Swami hölls.

Ett 40-tal människor hade samlats i ett rum på 5x6 meter, där det var ganska dåligt ljus. På golvet hade man placerat några brickor med äpplen och apelsiner, en vattenmelon

och några krukor med blommor.

Vi satte upp en videokamera och försökte få belysningen i lokalen bättre. Swamin satte sig på golvet nästan under videokameran, så att denna fick flyttas bakåt ett stycke. Han satt under puja på omkring två meters avstånd från oss. Haraldsson satt på golvet, medan Houtkooper skötte kameran.

Gyatri Swami började sin del av den religiösa ceremonin med att skära itu några apelsiner. För det mesta tog han och klämde dem litet och skar sedan i dem med en kniv, oftast en enda gång, varpå han satte tummarna i skåran och bröt upp frukten. Små figurer kom nästan alltid fram ur frukterna. Under tiden gick videokameran.

Så öppnade Gyatri Swami en stor vattenmelon. Han lade den framför sig och gjorde några snitt i den i olika riktningar. Slutligen syntes en silverstatyett i frukten. Det såg ut som om den låg inbäddad i fruktköttet. Swamin öppnade frukten helt och tog ut föremålet, som var omkring 12 cm högt och 5-7 cm brett.

Allt gick lätt, utan problem. Så bad Haraldsson swamin att ge honom en frukt som ännu var öppen. Swamin överräckte en apelsin och en kniv till Haraldsson och uppmanade honom att själv skära upp frukten. Haraldsson undersökte frukten från alla sidor och visade upp den för videokameran. Han klämde litet på den för att se om saft skulle komma ut genom något hål; det gjorde det inte, frukten verkade felfri. Sedan tog han kniven, och när han skurit ett par centimeter in i frukten, stötte han på ett hårt föremål. När han stack in tummarna i skåran och bröt upp frukten, så som han sett swamin göra, fann han en liten silverfigur som föreställde apguden Hanuman! Haraldsson hade hela tiden hållit frukten själv, swamin befann sig utom räckhåll på omkring en meters avstånd, och ingen annan kom i närheten av Haraldsson.

Under denna puja bad ett par personer Houtkooper att ge swamin ett äpple som de hade tagit med sig. Äpplet överlämnades till swamin. Den här gången var det svårare. Swamin bankade äpplet i golvet, knådade det och gjorde en liten skåra i det. Till slut skar han upp äpplet och en liten figur kom ut. Både det här äpplet och apelsinen, som Haraldsson öppnat, togs om hand av oss för senare undersökning.

Vi hade i förväg gjort i ordning en glastub innehållande en liten figur som föreställde Gopalakrishna, 1-2 cm. Tanken var att Gyatri Swami skulle göra något med den, få den att försvinna, förändra den på något sätt eller få in ytterligare något föremål i tuben. Tuben överlämnades till swamin av en indier, professor i botanik, med några ord. Swamin höll tuben i sin hand en stund och återlämnade den sedan med ett leende; ingenting hade förändrats i den. Men vi är osäkra på vad professorn sa till swamin om tuben; hade han missförstått vårt önskemål?)

Hemma på hotellrummet gick vi igenom vad vi varit med om. Den apelsin som Haraldsson själv öppnat, hade förefallit helt oskadad. Ingen annan rörde den sedan, och Haraldsson behöll de båda halvorna. Men denna apelsin

hade liksom många eller kanske alla av apelsinerna, ett löst sittande skal, ungefär som en mandarin, så att det fanns ett utrymme under skalet. Vi upptäckte också i båda halvorna några små rispor mitt emot det ställe där Haraldsson hade skurit i frukten. Även om orsaken till dessa rispor var okänd, antydde de att det lilla föremålet kunde ha stuckits in där. Skalet kunde sedan ha återtagit sitt ursprungliga utseende utan några märken, och fruktköttet hade inte skadats, så ingen saft pressades ut, när Haraldsson klämde på frukten. Fallet var således inte fritt från misstankar om fusk.

Vattenmelonerna hade inte undersökts innan den öppnades, så det kunde ha funnits ett hål på undersidan.

Vad beträffar äpplet som Houtkooper överräckte till swamin på uppmaning av ett par av de närvarande, så fanns det också plats för misstankar. De flesta äpplena dunkades i golvet innan de öppnades. Med just det här äpplet hade swamin problem, det syntes tydligt i hans ansikte. Han dunkade det flera gånger i golvet, kramade det några gånger, och sedan öppnade han det litet tveksamt som om han var osäker. Men inuti fanns en liten statyett av en gudomlighet, 4 cm hög och 1-1 1/2 cm bred.

Anklagelser för fusk

Vid ett senare studium av Gyatri Swami hade vi bättre möjlighet att ordna med ljus i lokalen och att undersöka de frukter som sedan skulle offras under puja. Dessa frukter, en stor vattenmelon, apelsiner, äpplen och bananer, verkade alla oskadade, och vår metalldetektor gav inget utslag.

Vi hade planerat att kontrollera swamin vid hans ankomst till huset för att se om han hade några föremål med sig. Men detta gick inte. Han kom med tre väskor tillsammans med en släkting. Men det var inte möjligt att kontrollera honom, eftersom han snabbt försvann till pujarummet en trappa upp. Medan vi väntade på att swamin skulle återkomma, tog hans släkting den stora vattenmelonerna på en bricka och gick uppför trappan med den. Några minuter senare kom han ned med melonen igen. En stor bit hade skurits bort, och det var en silverstatyett i den.

En stund senare kom Gyatri Swami in i rummet, slank emellan människorna där och satte sig alldeles framför videokameran, med ryggen mer eller mindre mot den. Vi kunde inte ge kameran en bättre position, men höjde den så mycket som möjligt så att den kunde filma över swamins

Houtkooper, Gyatri Swami och Haraldsson.

skuldra. Avståndet från kameran till hans händer var omkring två meter. Houtkooper stod bakom kameran, med ryggen mot väggen, medan Haraldsson satt på golvet.

Swamin hade med sig en spann med blommor. När ceremonin började, togs ytterligare några frukter in, vilka vi inte hade undersökt, samt några korgar fulla med blommor. Vi visste inte var allt detta kom från; någon sa att swamins släkting hade haft dem med sig, men någon kunde ha lämnats av andra närvarande. Vi förlorade kontrollen över situationen.

Den här gången gick inte allt lika problemfritt som förut. Med viss svårighet öppnade swamin frukter, men det var inte alltid små statyetter i dem. Från en apelsin tog han i alla fall fram fyra små figurer av grön genomskinlig sten. Andra frukter innehöll också mer än en statyett, några av sten, andra av metall. Men det var tydligt att swamin denna gång ibland hade svårigheter; hanknådade och knådade. Haraldsson använde metalldetektorn på några av frukterna innan swamin tog hand om dem, ibland omedelbart innan de kom i swamins händer och han skar upp dem. Vid åtminstone ett tillfälle fick han en reaktion från en frukt från vilken en stund senare swamin tog fram en statyett.

Atmosfären var annorlunda än vid det tidigare tillfället. De närvarande var moderna indier och mer kritiska.

Under puja reste sig värden mr Jagannathan upp och lämnade rummet. Han var hög polischef med akademisk examen. Strax efteråt lämnade också swamin rummet. Jagannathan ansåg att swamin hade försökt lura honom, och han var rasande på denne. Haraldsson ville använda metalldetektorn på en väska som swamin höll i handen. Swamin ville inte tillåta detta, men detektorn hölls i alla fall nära väskan med en tydlig reaktion som följde. Jagannathan öppnade då väskan - det visade sig att den innehöll ett anseeligt antal statyetter! På en fråga svarade swamin att han fått dem dagen innan.

Gyatri Swami fick avsluta ceremonin och gav sig därefter iväg. Sammankomsten var slut.

Vi försökte få veta vad Jagannathan och hans familj hade observerat. I den upprördhet som rådde gick det inte att få klara svar på någonting, vare sig vad som observerats eller av vem. Allt som fanns var åsikter. Men tydligt var att Jagannathan ansåg sig lurad.

Jagannathans dotter och hustru var mest frispråkiga:
- Han tar statyetterna från blomkorgen och trycker in dem!

- När man rörde vid kärlet, skramlade det. Det var tydligen fullt med figurer.

- Det är tydligt att han har arrangerat alltsammans.
- Man kunde se det med bananen. Han är klumpig.

Jagannathan sa att han trodde att swamin hade äkta krafter, fast han i allmänhet använde trick. Han menade att swamin kanske "teleporterade" statyetter från sina väskor till insidan av frukterna!

Vi fick veta att swamin hade varit ensam i pujarummet i 10 minuter innan puja började. Väskorna, som utan tvekan innehöll statyetter och frukter, hade burits in till honom av hans släkting.

Under denna puja öppnade swamin flera frukter utan att kunna ta fram någon statyett. Ibland tog han halva apelsiner, placerade halvorna mot varandra, strödde blommor över dem och knådade apelsinhalvorna tillsammans med blommorna. Ibland öppnade han en hel frukt, men sällan fick han fram en statyett ur dem. I hans knä var det nu fullt av blommor.

Vid detta tillfälle knådade swamin en apelsin tillsammans med blommorna i knät. När han skar i apelsinen och öppnade den, var det en liten statyett inuti, men en svart tråd var intrasslad i den, en sådan tråd som blommorna var ihopbundna med. Tråden gick in i apelsinen, runt halsen på statyetten och ut ur apelsinen igen. Det var blommor i båda ändarna av tråden. (Se teckning, som visar händelsen! Den gjordes av Houtkooper följande dag.) När swamin upp-

täckte detta, avlägsnade han snabbt tråden och visade upp statyetten för publiken. Dock var tråden så tunn att den inte syns på videofilmen. Vi anser att detta inte skulle ha hänt, om det rört sig om ett äkta materialisationsfenomen.

Vid ett annat undersökningstillfälle såg vi swamin öppna apelsiner som låg framför honom. Ibland fick han en frukt av någon bland publiken, men vi såg honom aldrig öppna några av dessa. Vi fann en bekant bland de närvarande och bad henne köpa några apelsiner i närheten. När vi gav dessa till swamin, förklarade denne att sammankomsten var slut.

Beträffande "silverstatyetterna" som swamin plockade fram ur frukterna, fick vi i en affär i Madras veta att de inte var gjorda av äkta silver; de såg bara silverlika ut. Vi fann också en affär som sålde statyetter vilka var mycket lika dem som swamin plockade fram. Var statyetterna kom från, var således inget problem.

Svikna förväntningar

Vi hade haft stora förhoppningar om att få bevittna äkta materialisationsfenomen i samband med Gyatri Swami, men vi blev besvikna. Vi studerade swamin vid fem tillfällen. Vad vi bevittnade gjorde oss högst misstänksamma. Vi anser oss ha goda belägg för att fusk förekom, både från egna observationer vid ett tillfälle, vilket bekräftas av videoupptagningen, och från familjen Jagannathans reaktioner.

Men kan det inte vara så att några fenomen är äkta, andra inte? En ovisshet kan bestå, anser vi, men vi lutar åt att allt är fusk. Den stora vattenmelon som swamin öppnade den första dagen, kan ha varit preparerad, men ingenting är säkert. Det bästa fallet är den apelsin som Haraldsson öppnade och som strax innan verkade vara felfri. Men det är mycket sannolikt att den var preparerad, utan att detta syntes; belysningen i rummet var dålig och inspektionen av frukten var snabb och ytlig. Dessutom upptäckte vi, som nämnt, senare små hål i denna apelsin.

Haraldssons medarbetare Richard Wiseman träffade Gyatri Swami drygt tio år senare, sommaren 1993. Swamin tycktes då fortfarande vara efterfrågad och reste runt och höll pujas. Wiseman, som är psykolog och dessutom illusionist, såg swamin plocka fram några föremål. Wiseman beskrev uppvisningen som "patetisk". Gyatri Swami såg gammal ut, och han var tydligen inte längre så skicklig.

Studierna av Gyatri Swami gjordes mot bakgrund av de materialisationer och andra underverk som tillskrivs Sai Baba av ett mycket stort antal vittnen sedan 50 år tillbaka och som ännu inte tycks kunna förklaras naturligt.

Vi kom till en negativ slutsats om Gyatri Swami men anser att denna inte kan generaliseras till att även gälla Sai Baba.

*) Vi fick senare veta att denne professor sagt till swamin att statyetten hade förvarats i glastuben i två års tid för att man skulle försäkra sig om att den var äkta och inte skulle försvinna!

Ovanstående redogörelse är en förkortning, gjord av SM, av en uppsats i Journal of Scientific Exploration, nr 3, 1994 skriven av Erlendur Haraldsson och Joop M. Houtkooper, s 381-397. Författarna är verksamma vid Institut für Grenzgebiete der Psychologie und Psychohygiene i Freiburg, Tyskland.

SKOLAN ESOTERISKA VÄGEN

är en skola för den andlige sökaren

Skolan vänder sig till Dig som vill ägna dig åt fördjupade studier i esoterik. Studiematerialet omfattar bl. a. olika meditationer, orientering i esoterik, människans konstitution, de sju strålarna och symbolstudier.

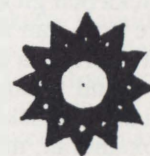
Studierna bedrivs företrädesvis i grupp där diskussionsfrågor får belysning ur olika synvinklar. Gruppen har en central funktion i arbetet med att utveckla gruppmedvetande. Meditationens och studiernas mål är inte självutveckling, utan tjänande.

Om du är intresserad av att vara med i en grupp eller bilda en egen grupp kan du höra av dig till:

SKOLAN ESOTERISKA VÄGEN
Fjällgatan 23 A, 116 28 Stockholm
Tel. 08 - 641 11 08
Expeditionen är öppen tisdagar 14 - 16

Skolan tar ingen avgift. Den finansieras av frivilliga bidrag.

KURSGÅRD BJÖRKEDAHL

SOMMARPROGRAM

- Jun 10-11** Färgernas betydelse - fysiskt, mentalt och andligt - Marianne Lidfors. (Marie i boken "Gåvan från stjärnorna")
- Jun 17-18** Vilda Växter till mat och medicin - G. Pfeiffer.
- Juni 30- Juli -5** Rörelse i Ljuset - helande cirkeldans, yoga & meditation - Lucie Minne & Michael Elsmere.
- Juli 6-9** Holistisk Astrologi - John Källdén.
- Juli 10-14** De Nio Insikterna i "The Celestine Prophecy" - Bertil Kuhlemann.
- Juli 17-23** Att hela sig själv och andra - Per Dahlström.
- Juli 24-28** Ljus & Färg som helande kraft - Annika Langlé.
- Juli 30- Aug -5** En transformerande Målerivecka baserad på Veda filosofin - Manuel Pfeiffer.

Aug 25-27 Överlevnadskurs - Lennart Jägenstedt.

Sept 6-7 Healingcirklar - Matthew Manning.

Vi är belägna mitt i Glasriket. När du går på kurs hos oss har du fri tillgång till kanotpaddling, bad och fiske i "våra" sjöar och vattendrag. Bär och svamp-plockning i skogarna m. m. Maten är många gånger orientaliskt inspirerad. Varmt välkomna önskar Thongriela och Torbjörn!

För info & anmälan ring:
Björkedahl, Bruksvägen 7, Björkshult
570 72 FAGERHULT, Tel/faxnr. 0481-703 00

Ifrågasatt

Vilseledande mästare

Utnämnde sig själv till professor vid skönhetsinstitut

Alexander J. Markus säger sig vara Mästaren med svar på alla frågor och med övernaturliga förmågor. Det senare är svårt att motbevisa. Däremot är vissa av hans sakuppgifter klart vilseledande.

Text: Kerstin Wallin

Den 30 november 1994 berättade jag i Göteborgs-Posten om Alexander J. Markus som jag träffat på ett tvådagarsseminarium i Göteborg. Seminariet, som leddes av Markus, hade samlat 29 deltagare (de flesta lärare och sjuksköterskor).

Jag har granskat Markus uppgifter och bland annat funnit: Markus utger sig för att vara professor vid Celeste Institutet AB i Vällingby.

Styrelsen består av institutets sekreterare Anita Englund-Markus med Alexander Markus som suppleant. Det är denna styrelse som utnämnt honom till professor i epistemologi (kunskapsteori).

Detta har emellertid ingen företagsstyrelse rätt att göra. Professorer tillsätts i Sverige endast av universitet. Celeste Institutet AB är ett skönhets- och hälsovårdsinstitut. I verksamheten ingår även, enligt Markus, utbildning i "högre livsvetenskap".

I institutets prospekt sägs att "Markus skrev sin doktorsavhandling i akupunktur och manuell medicin 1979 vid Svenska akademien för traditionell kinesisk medicin (SATCM)".

Enligt Örjan Öhrn, SATCM och vice ordförande i Svenska akupunkturförbundet, skrev visserligen Sandor (som då var hans förnamn) Markus en avhandling,

men den kunde aldrig godkännas.

– Den saknade så pass mycket att Sandor drog sig ur det hela. Han försökte också bli medlem i Svenska akupunkturförbundet men fick nej. Sandor var inte precis den medlem vi ville ha i vår organisation.

Professorstiteln är bara en av Markus många titlar. Han uppger sig t. ex. ha tilldelats filosofie doktorsgrad vid ett universitet i Ecuador där han skulle ha vistas i tre år. En doktorsgrad är emellertid inget man tilldelas utan något man avlägger efter flera års studier. I själva verket vistades Markus endast några månader i Ecuador. Enligt certifikatet (daterat 7 oktober 1976) skulle Markus ha studerat "sakral teologi" i fem år.

Under åren 1967-1976 var Markus skriven i Gamlestads, Arendals, Tynnereds, Vasa och Johannebergs församlingar. Han körde bland annat taxi under denna tid.

1983 dömdes Markus av Åmåls tingsrätt till böter. Domstolen hävdade i domslutet bl.a. följande: "Markus bedriver utan att inneha behörighet att utöva läkaryrket och utan att eljest vara underkastad socialstyrelsens tillsyn sådan verksamhet som avses i 1 paragraf kvacksalverilagen. Markus har därvid använt sig av utomlands förvärvad dokortitel i bl.a. naturopati och akupunktur."

Eftersom Markus, heter det vidare i domslutet, vänder sig direkt till allmänheten med sina tjänster borde han, för att inte vilseleda, ange titelns beskaffenhet och ursprung. Markus hade utgett sig för att vara "Dr" och "Med. dr".

1993 gav Caduceus (Markus är ledamot i Caduceus Förlag AB) ut "Från barbarstadiet till supermedvetande". Författare är Alexander J. Markus, som uppges ha "hjälpt 20000 människor till bättre hälsa" och som "räknas bland de mest intellektuella i världen".

Den boken åsamkade dess förläggare, Hans Björnell, ett skadestånd till Förlagstiftelsen Henry T. Laurency. Orsak: Markus bok visade sig innehålla avsnitt ur en annan bok (Henry T. Laurencys "Den vises sten") utan att detta angivits.

Detta har emellertid inte avskräckt Hans Björnell. I år ger han ut ytterligare två böcker av Markus. Vad beträffar Markus titlar säger Björnell:

– Totalt ointressant. Världsliga bedömingar! Om Alexander så har köpt alla sina titlar, vad gör det? Det finns kunskaper som inte går att plugga in och det är just dessa kunskaper Markus besitter.

– Men, fortsätter Björnell, den som väljer en intellektuell bedömningsskala och skall ha bevis kan säkert finna att Markus ljuger om sina titlar och det är Markus medveten om. Vi har talat om det. Det Markus gjort är inget annat än att han insett att utan titlar kan man inte övertyga människor. Det är inte heller vad han själv gjort utan hans budskap som är det viktiga.

Detsamma hävdar Markus. Det är bara i Sverige, säger han, som man är så noggrann med titlar och examina. Liksom Björnell understryker han att det inte är hans person som är det viktiga utan budskapet.

Vad beträffar tiden i Ecuador varierar Markus uppgifter från "tre år" till "några månader".

– Jag behöver inte berätta det.

Enligt egen uppgift vistades han också utomlands åren 1983 till 1988.

– Säger jag var någonstans skulle ni journalister bara vända det mot mig. Var jag vistades är totalt ointressant. Man behöver inte berätta allt. Det gjorde inte Jesus. Han berättade inte om sina resor och vad han gjort innan han började sin verksamhet.

Det ligger också i sakens natur att bli misstänkliggjord, menar Markus, som av Björnell lanserats som "den intressantaste mannen sedan Jesus!".

– Ingen lärare som arbetar i de kosmiska sammanhangen eller den som har ett kosmiskt uppdrag kan arbeta öppet. Det vävs en viss mystik kring den personen.

Anm. Kerstin Wallin är journalist på Göteborgs-Posten.

Pollenkungen och tefatet

1971 skrev Eugen Semitjov i Allers om "pollenkungen" Gösta Carlssons påstådda närkontakt med en rymdfarkost och dess besättning i en skogsglänta. Det var första gången Carlsson gav offentlighet i massmedia åt en händelse som skall ha inträffat redan 1946..

Semitjov trodde inte på "rymdskeppsteorin" som förklaring till UFO-rapporter, även om han inte ansåg den alldeles omöjlig. Men han bedömde Gösta Carlsson som pålitlig, tyckte att denne verkade sansad och vederhäftig. "Jag har svårt att tänka mig att han skulle ha diktat upp en fantasihistoria", sa han. Men någon förklaring till Carlssons historia hade han inte.

En som verkligen försökt gå till grunden, "vänt på varje sten" för att få ett svar på gåtan Carlsson, är UFO-Sveriges ordförande Clas Svahn. I flera år har han grävt och grävt för att komma fram till en sanning, och nu föreligger hans resultat i boken *Mötet i gläntan* (NTB/Parthenon, 320 sidor, ca-pris i bokhandeln 245:-) som han skrivit tillsammans med Gösta Carlsson själv. Svahn står för det mesta av innehållet, Carlsson har skrivit några avsnitt.

Trots att Gösta Carlsson är Svahns medförfattare har Svahn inte tvekat att skriva ned kritiska iakttagelser. Carlsson är slarvig med fakta – han ger litet olika uppgifter vid olika tillfällen – svarar ofta undandglidande på frågor och är ointresserad av vetenskapliga bevis, konstaterar Svahn. Gösta Carlsson framstår alltså inte som helt pålitlig i Clas Svahns beskrivning.

Carlssons upplevelser består dels av en rent fysisk händelse i en skogsglänta, där han såg en mystisk rymdfarkost och flera människoliknande varelser, dels av en rad efterföljande "drömmar" av ovanligt slag, där han fick informatio-

ner från rymdfolket, vilket bland annat gav honom impulser till det utnyttjande av pollen som senare gjorde honom till en medicinsk innovatör och framgångsrik industriman.

Boken är helt igenom intressant och skriven i en kritisk vetenskaplig anda. Det rör sig om undersökande journalistik av god klass. Men någon slutsats når Clas Svahn inte fram till. Gåtan Carlsson kvarstår. Denne recensent kan tänka sig olika lösningar, men de blir alla väldigt spekulativa. En av dem: Gösta Carlsson såg ringarna i gläntan och gick hem och drömde att de orsakats av ett flygande tefat. Händelsen har i så fall aldrig ägt rum i sinnevärlden. Det finns sällsynta drömmartade upplevelser som är så tydliga och klara att drömmaren efteråt tror att han varit med om något i den materiella verkligheten. De saker som Carlsson uppger kommer från farkosten, en ring, en "stav" och en sten, är då jordiska föremål som vävts in i drömmarna. En mer spännande lösning: Gösta Carlsson stötte i gläntan på en rymdfarkost, som fått problem, och den utomjordiska besättningen framkallade sedan hans drömmar eller utomkroppsliga upplevelser för att ge honom vissa informationer. Att Carlsson fritt skulle ha diktat upp alltsammans förefaller mindre troligt. Men han tycks ha varit osäker på arten av sina upplevelser. Clas Svahn skriver: "Gösta Carlsson själv tvekade länge om han skulle våga tro på sin egen upplevelse. Den första tiden trodde han att det rörde sig om 'inbillning eller något som man drömmer' säger han vid ett av våra samtal." Ett med talminus försett citat från Carlsson:

– Det var inte svårt att hålla tyst så länge man inte själv riktigt trodde på det. Dock är det kanske inte så enkelt som att säga att alltihop är drömt. Carlssons dotter Yvonne, nationalekonom, säger sig tillsammans med sin far ha sett "ett makalöst brett ljussken" på himlen, vilket hon bedömde komma från ett mycket stort föremål, vid ett tillfälle när de väntade på att något speciellt skulle hända.

Men läs denna vettiga bok och fundera själv! Den är rikt illustrerad, bland annat med färgbilder. I en notförförklaring anges noggrant alla källor. Bibliografi och namnindex finns.

SM

Änglars spår

Det vore kanske roligt om änglar fanns, i synnerhet skyddsänglar och åtminstone för oss människor. Däremot är jag inte lika säker på att det vore roligt att vara ängel, men det bör man å andra sidan låta vara osagt. Jag har alltid haft en fördom mot änglar: att de lever ett synnerligen torftigt och tråkigt liv, de stackarna. Och tänk att vara skyddsängel åt Djingis Khan, bostonstryparen eller Carl Serung! Roligare kan man ha. Men den som gärna tror på änglars existens kan läsa boken *Där änglar går* av Joan Wester Anderson (Forum 1995, övers. Ann Björkhem).

Författarinnan, som själv ser ut som en ängel, har samlat närmare 50 berättelser från folk som trott sig uppleva änglanärhet. Sanningsvärdet hos de "anekdotiska" historierna kan ej avgöras. För min del misstänker jag att "änglarna" ofta är utskott från vårt kära omedvetna.

Men det är roligt att vi inte har insyn i varje vrå av verkligheten, utan att livet är fullt av mystik.

SM

Jaget och dess försvarsmekanismer

I Natur och Kulturs utmärkta serie Psykologins pionjärer kommer nu också Anna Freuds *Jaget och dess försvarsmekanismer* ut igen. Trots att texten nästa år firar sextioårsdag och trots att psykoanalysen som sådan mött mycken, och stundom förintande, kritik, förblir Anna Freuds bok en del av basen för all psykologi.

Visserligen är texten stundom ganska teknisk trots Gösta Hardins utmärkta översättning, och den som inte vet vad "System UBW" innebär står kanske frågande. Men vid förnyade genomläsningar inser man alltmer hur mycket av den moderna psykologin som står

i tacksamhetsskuld till Anna Freud – man behöver exempelvis bara tänka på Elisabeth Kübler-Ross analys av döende människor och deras metoder att förneka verkligheten, en försvarsmekanisk som Anna Freud framför allt beskrivit.

Texten är alltså i hög grad aktuell också idag. Skulle man önska sig något vore det just ett litet fylligare förord där Anna Freuds epokgörande arbete sattes in i sitt moderna sammanhang. För hon har mycket att säga oss också idag.

Örjan Björkhem

Erotisk lyrik

Jag vässade skeptiskt huggtänderna när jag slog upp Sten Hårdbåges och Runa Odhårds *33 x lust med Li Li Dorda* (Förlag Sten Runa och Stilleben), som enligt reklamen är "En bok mot pryderiets tyranni. Om rätten att vara den man är. En erotisk, filosofisk diktsamling". Till yttermera visso pryds det utmärkta omslaget av ett foto av vad som tycks vara ett välpacklat fnask.

Nu är jag ganska pryd, men det är bara på ett ställe som ett runt ord för det manliga könsorganet förekommer så att jag behövde rodna.

Men jag blev desto mer förvånad då jag upptäckte att denna diktsamling har odiskutabla litterära förtjänster. För att ta ett exempel:

*Han sökte en tro,
efter årmiljarders svek.*

*Och fann den sko,
hans älskade burit
under nätternas lek.*

Nog haltar det litet, men den litterära förtjänsten är odiskutabel, och rader som *Natten fylls av sin egen massa/Tätar inför svarta fakta* lovar någonting för framtiden.

Erotismens filosofi framförs kanske inte i så hög grad som reklamen utlovat, om man inte skall räkna rader som *Under det att erotikens kollektluppmuntrande ringer in natten/Där oblaten för evigt byts till p-piller* – men vem bryr sig om det gäller en diktsamling som faktiskt innehåller många direkt lyriska passager. Författarna har en säker språk-känsla också om de enskilda orden och rytterna ofta kunde ha valts bättre.

Det är inte Fröding, men det är ganska bra.

Örjan Björkhem

Psykologins modiga pionjärer

Människans plats i tillvaron och grundläggande frågor om vår existens har varit ett område för religion och filosofi, men det har under 1900-talet också behandlats av framstående psykologer. Till dem hör Rollo May (f. 1909) och Erich Fromm (1900-1980) som med rätta kan räknas till "Psykologins pionjärer", som är namnet på en ny bokserie hos Natur och Kultur.

Både Rollo May och Erich Fromm betecknas som "existentiella psykologer" och är påverkade av bland andra Heidegger, Binswanger och Medard Boss.

Erich Fromm har i sina böcker bland annat behandlat människans frihet i samhället. Flera av hans skrifter har översatts till svenska, t.ex. *Flykten från friheten*, *Ett friskare samhälle* och den nu på nytt utgivna *Att ha eller att vara*. Av den amerikanske psykologen Rollo May har tidigare på svenska utgivits bland annat *Kärlek och vilja*.

Rollo Mays *Modet att skapa* (1994) utgavs första gången 1975. Han tar där avstånd från alla försök att reducera människans skaparkraft och andra mänskliga strävanden till halv-neurotiska omedvetna behov. Inom psykoanalysen har man försökt förklara kreativitet som en "regression i jagets tjänst", och andra talar om "kompensatoriska behov" beroende på vissa brister hos individen eller på upplevelser i barndomen. Men Rollo May menar att skaparkraft inte får reduceras till sådana behov och att den skapande förmågan är något som psykologer haft svårt att förklara.

Rollo May betonar att mod är en förutsättning för den skapande människan och för den skapande handlingen. En skapande akt är en form av revolt mot rådande tankegångar. Vis-

serligen förutsätter varje form av skapande att det finns gränser – utan begränsningar inget skapande – men skapande innebär en form av gränsöverskridanden som leder till nya former och nya gränser.

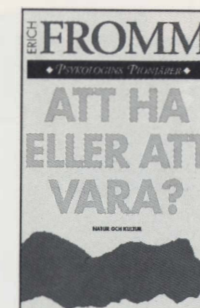
Revoluten och utmaningen kan ske mot personens egna tankemönster och begränsningar, och då kan omedvetna processer ibland vara till stor hjälp. När en vetenskapsman arbetat med ett problem intensivt under lång tid utan att finna en lösning, kan lösningen ibland infinna sig av sig själv, i en dröm eller när han kopplar av under en promenad. Den omedvetna bearbetningen har fortsatt arbetet, och lösningen dyker upp till synes av sig själv, men i själva verket som en naturlig följd av den omedvetna ansträngning som föregått den originella idén.

Rollo May vidgar också perspektivet och menar att skapandet även är en revolt mot rådande föreställningar i omgivningen och i samhället.

Rollo May förmedlar i sin bok på ett välskrivet och lättfattligt sätt ganska komplicerad kunskap om skapandets villkor. Han jämför ofta med litterära eller mytologiska föreställningar, men de insikter han förmedlar är vetenskapligt hållbara och fortfarande lika giltiga som när boken först gavs ut. Den har visat sig motstå åtminstone de första decennierna av tidens tand, något som inte kan sägas med samma självklarhet om en annan av böckerna i skriftserien "Psykologins pionjärer", Erich Fromms *Att ha eller att vara*. I den försöker Fromm återge två olika förhållningssätt till tillvaron: "att ha", som innebär ägande och medför våld och aggression, samt "att vara", som innebär oberoende, frihet och mänsklig mognad.

Det kan troligen vara klargörande och upplyftande för många att läsa Fromms framställning, men i grunden är hans utläggningar inte särskilt originella eller nödvändiga. Trots att boken behandlar viktiga mänskliga frågor ger den ett något åldrat och föråldrat intryck. En annan av hans böcker, *Flykten från friheten*, behandlar likartade frågor, men på ett originellare och mer stimulerande sätt.

En framställning som så konsekvent som i *Att ha eller att vara* nedvärderar ett visst förhållningssätt och uppvärderar ett annat kan vara uppbygglig för den som vill till-

ägna sig det uppvärderade förhållningssättet, i detta fall "att vara". Men eftersom det samtidigt innebär ett nedvärderande av många människors levnadssätt, medför det risk för minskad förståelse människor emellan. Psykologisk kunskap i djupare mening brukar leda till förståelse för att olika människor har olika men likvärdiga egenskaper och att de kan förhålla sig på olika men likvärdiga sätt till sin omgivning.

Nils Wiklund

Vad är kreativitet?

I en ny bok, *Om kreativitet och flow* (sammanställning Georg Klein, Brombergs förlag) försöker 27 olika författare ge sin syn på vad kreativitet egentligen är.

Boken är synnerligen välskriven och man skulle önska att alla som ständigt uttalar sig om kreativitet läste den, för tydligare kan det inte illustreras att termen betyder helt olika saker för olika människor. Några författare värjer sig exempelvis mot att mindre begåvade eller sinnessjuka skulle kunna vara kreativa, andra menar att man i stället bör tala om kreativa klimat. Exemplet kan mångfaldigas.

De kanske mest begåvade svarar Mihály Csikszentmihályi för. Det är hans omhittat på begreppet "flow", och det är fascinerande att se att ingen av de övriga författarna känner till översättningen som hela idrottssverige och alla tonåringar kunnat i många år – "flyt". Och "flyt" är egentligen inte alls kreativitet – det är exempelvis den lyckokänsla kirurgen kan känna under en "lagom" komplicerad operation, då allting går som i en invecklad dans. Flera kirurger har jämfört det med ett heroinrus.

Och i den för boken ny-

skrivna uppsatsen förklarar Csikszentmihályi det självklara – kreativiteten är inte någonting hos individen utan något som samhället avgör. Rembrandt som inte uppskattades av sin samtid var alltså inte kreativ förrän i en senare tid som ansåg honom kreativ. Det är omgivningen som bestämmer, inte individens lyckokänsla eller skaparglädje.

Det är därför vi tvekar att kalla Hitler eller Pol Pot kreativa, för själva ordet är ett värdeomdöme, och detta kanske kan förklara varför så många har en helt egen bild av vad "verklig kreativitet" är.

Boken ger dock många nya infallsvinklar. Gundmund Smith beskriver exempelvis mätningar av kreativitet och Georg Klein citerar Sol Spiegelmanns tankvärda ord om att vetenskap inte är kreativ.

Egentligen bör det väl vara som filosofen Popper säger: "Riktigt utövad vetenskap blir aldrig kreativ." Underförstått är det missgata och brotten mot det vedertagna som utgör kreativiteten.

Örjan Björkhem

Analys av analys

Det är inte utan en viss nyfikenhet man kastar sig över den nyutkomna *På Freuds divan – Freuds fallbeskrivningar i sju nytolkningar* (redaktör Iréne Mattis, Natur och Kultur 1994) för här omtolkas Freuds egna analyser av svenska analytiker, ofta med facit i handen.

Det är fru Emmy, Miss Lucy, Dora, Lille Hans, Rättmannen, Schreber och Vargmannen som återigen analyseras. Det kan tyckas onödigt med tanke på att åtminstone de fem senare ständigt analyseras av nya generationer analytiker, men tekniken visas allra bäst på det välkända, där man ständigt kan hitta nya lager och innebörder. Andrzej Werbars analys av Vargmannen visar också i bisatser vilka uppoffringar analytikerna gjorde genom att ekonomiskt understödja honom och analysera honom gratis, detta Freuds mest berömda fall, i årtionet.

Den största upplevelsen i boken är dock Iréne Mattis klaröga nyfikenhet och hennes förmåga att analysera Freuds analys av "hysteriker" som mycket klart visar den återhållna empati som är psykoanalysens stora förtjänst, när den är som bäst.

Örjan Björkhem

Det finns bara en verklig lycka och det är att göra det du verkligen vill.

Morley

Jag föredrar att ge medkänsla i gengäld för onda gärningar, visa välvilja även mot dem som har ont i sinnet.

Lao-tse

Redan för tiotusentals år sedan upptäckte några stora själar sanningen att Gud är allt genomträngande och att Guds ande är närvarande i varje mänsklig varelses innersta väsen.

T.K. Chidambaranatha
Mudaliar

En hel del okunnighet är medveten okunnighet. Vi vet inte för att vi inte vill veta.

Aldous Huxley

Människans mest värdefulla egenskap är hennes förmåga att avgöra vad hon inte skall tro på.

Euripides

Du får inte vänta på att allting blir som du vill. Var tacksam i stället för varje liten sak som gläder dig.

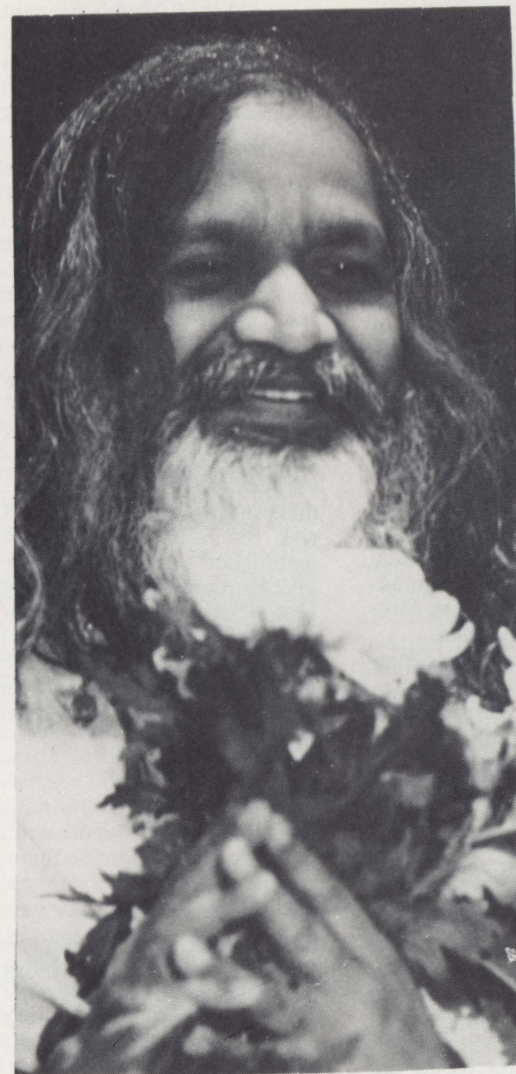
Sverker Arfvidsson

Om du söker det som är bakom det personliga jaget, bakom det personliga livet, medvetandet och kroppen, för att finna den sanna verkligheten och anden, kommer du att uppleva en frid som ingen kan ta ifrån dig. Du har funnit det eviga livet.

Paul Brunton

Ni är alla gudar i varandande.

Ambres

Maharishieffekten bekräftas

1992-1993 gjordes i Washington, D.C., ett stort experiment, där TM-meditande människor syftade till att minska brottsligheten i USAs huvudstad. (När ett visst antal personer mediterar, påverkar detta hela området positivt enligt Maharishi och TM-rörelsen.) En statistisk utvärdering visar att våldet i Washington minskade med 18 procent. Förut hade Washington flest mord i USA, nu ligger huvudstaden på fjärde plats (New Orleans toppar statistiken).

Undersökningen har utförts av Maharishis International University i Fairfield, Iowa, men en icke-meditande medlem av den akademiska panel som utvärderade resultatet, David Edwards vid University of Texas, menar att Maharishieffekten bör tas på allvar, och en biofysiker från Temple University, Beverly Rubik, anser att resultatet är statistiskt signifikant.

Källa: Brain/Mind, december 1994.

Bibelns fördomar rensas ut

Enligt tidningen Expressen, 6 december, har Oxford University Press en ny version av Bibeln, som man vill testa i USA. Jesus kallas där "den mänskliga" i stället för människosonen, och Gud kallas "Fader-Moder". Könshördomar rensas ut ur Bibeln alltså. Och för att undvika diskriminering av vänsterhänta kallas Guds "högra hand" för "mäktiga hand".

Det finns nog annat också som man lämpigen kan ändra på i Bibeln. Paulus ökända uttalande att kvinnorna skall tiga i församlingen (1 Kor.14:34-35), kan bytas mot "pratmakare skall hålla tyst...". Inhumanitet mot en erotisk minoritet kan elimineras: "Ingen som lever i.../homosexualitet.../får arva Guds rike" (1 Kor.6:9) liksom ett nedsättande uttalande om långhåriga: "det är en vanära för mannen att ha långt hår" (1 Kor.11:14) samt orden "de som motsätter sig överheten gör motstånd mot Guds ordning" (Rom.13:1-2).

Innehållet i Den Heliga Skrift bör nog ses över.

Hatha yoga botar diabetes?

En amerikansk ingenjör Julian Goldstein började utföra hatha yoga-övningar på grund av ryggsproblem. Han fann snart att han inte längre behövde ta insulin för sin diabetes. Goldstein har sedan lärt ut tekniken till andra diabetiker, med gott resultat. Han misstänker att hatha yoga-ställningarna, som ingår i Deepak Chopras och Dean Ornishs metod, utökar de väl kända positiva verkningarna av kroppsrörelse för diabetiker genom att bland annat bukspottkörteln påverkas. Goldstein ger ut ett nyhetsblad med namnet Diabetic Backtalk.

Källa: Brain/Mind, december 1994.

Ät dina morötter!

En bred vetenskaplig undersökning i England och Nya Zeeland ger starkt stöd för vegetarismen. Forskare har funnit att 6.000 vegetarianer löpte 40 procents mindre risk att dö i cancer än 5.000 köttätare. Dödligheten i olika sjukdomar var genomgående 20 procent lägre hos vegetarianer. Undersökningen har redovisats i British Medical Journal, 25 juni 1994.

Källa: Brain/Mind, december 1994.

Olle Wedholm har gått bort

Olle Wedholm blev 86 år gammal. Han var livet igenom en sökare, men österländska religioner hjälpte honom till en djupare förståelse av livsmysteriet; han hörde närmast hemma i sufismen och teosofin.

En tid var han ordförande i Världsmiddborgarrörelsen i Sverige, och en tid medlem i Aktionsgruppen rätten till vår död, som han dock tvingades lämna, eftersom det politiska parti, vpk, som han tillhörde och som utsett honom till nämndeman vid Stockholms tingsrätt, starkt ogillade det engegemagnet.

Han verkade även som journalist, föredragshållare och studiecirkelledare.

I ungdomen var han kamrat med de "fem unga": Harry Martinson, Artur Lundkvist,

Gustav Sandgren, Josef Kjellgren och Erik Asklund. Han ansågs av några vara lika litterärt begåvad som de, men hans dikter togs inte med i den antologi "Fem unga" som Bonniers gav ut 1929 och gjorde gruppen omtalad. På så sätt blev Olle Wedholm knappt en fotnot i den svenska litteraturhistorien. Några skönlitterära prestationer av betydelse utförde han aldrig, även om dikter och aforismer av hans hand syntes i olika tidskrifter.

I Sökaren skrev han bland annat om Inayat Khan och sufismen, Pitirim A. Sorokin och dennes "kärlekslärans vetenskap", Nicolaus Cusanus samt dikter och aforismer.

SM

Heta linjen till andevärlden

Kanalisering är populärt i New Age. Tidningen Ljusåret innehåller övervägande kanaliserat material. Nu finns också tidningen Cosmic Hotline, som görs av civil-ekonomen Åsa Levin, vilken föder Isis Förlag.

Åsa är själv kanal (medium) för informationen i Cosmic Hotline. Hon berättar i nr 1 att hon första gången kontaktades av de uppstigna mästarna i slutet av åttiotalet. Sedan dess har hon regelbundet undervisats av Saint Germain, El Morya och Hilarion. Tidningen har en multidimensio-

nell panel, i vilken bl a ingår Alcazar, Ashtar, Sananda (Jesus) samt ärkeänglarna Mikael och Gabriel, diverse änglar, gudar, gudinor och en stor skara naturväsen.

Vilken typ av medium Åsa är, vet vi inte, men hon skriver att "hennes medvetande översätter vibrationerna från en stor mängd icke-fysiska väsen".

Mångordiga mediala budskap är inte min andliga cup of tea, men är du intresserad, så ring 08-663 74 24.

SM

Vem Gud innerst inne är vet vi inte; hans djupaste väsen, hans "essens", kan vi aldrig begripa. "Han bor i ett ljus dit ingen kan komma", säger Bibeln. Men, tillade kyrkofäderna, hans "energeia", hans skapande energi och ande pulserar ständigt genom atomer, celler och de levandes kroppar.

Stefan Edman

Mänskligheten skall finna gåtans lösning ju mer den drives att söka sitt rätta hem i sitt inre.

Erik Gustaf Geijer

Gud väntar endast ett av dig, och det är att du skall komma ut ur dig själv såsom en skapad varelse och låta Gud bli Gud i dig.

Eckhart

När det rationella sinnet tystas frammanar intuitionen en osedvanlig medvetenhet. Omgivningen upplevs direkt, utan att filtreras genom begreppstänkandet. Med Chuang-tzus ord: "Den vises stilla sinne speglar himmel och jord. Det är en spegel för alla ting."

Fritjof Capra

Ingenting annat än medvetandet om din egen svaghet kan göra dig fördragsam och medlid-sam gentemot andras svaghet.

Fénelon

Två studenter från Paris universitet kom för att besöka Ruysbroek och bad att han skulle ge dem ett kort uttryck eller motto, som skulle tjäna dem till en regel för livet.

"Ni är så heliga som ni vill vara", svarade Ruysbroek.

Rauni-Leena Luukanen. Foto: Anton Svedberg.

Hej Sven Magnusson!

I förra numret av Sökaren sågade du Rauni-Leena Luukanens bok totalt, främst med motiveringen att hon sprider osanna påståenden och inte redovisar sina källor ordentligt. Här tycker jag dock att du lite grann kastar sten i glashus. Flera påståenden i din recension är nämligen tvivelaktiga och tycks i vissa fall bara grunda sig på fördomar.

Du slår fast att MJ-12 dokumenten är falska, vilket är fel. Sanningen är att de flesta amerikanska ufologer idag anser att MJ-12 är en fejk, men meningarna är delade. Kärnfysikern Stanton Friedman hävdar tex att det finns små skillnader mellan namnteckningen på memorandat från den 24 september 1947 och signaturen från den 1 oktober 1947 som sägs vara avkopierat. Friedman menar också att skeptikern och MJ-12 motståndaren Philip Klass i mycket stött sig på en bok om dokumentförfälskningar, men glömt att upplysa om att författaren Albert Osborne faktiskt menar att identiska namnteckningar kan förekomma.

Astrofysikern Donald Menzel pekade ut som en av medlemmarna i MJ-12. Detta tror du inte på, eftersom Menzel skrev flera mycket kritiska böcker om ufon där han avfärdade ET-hypotesen. Att det kan vara fråga om desinformation faller dig inte in. Känner du inte till att det för några år sedan avslöjades att professor Menzel levde ett dubbelliv och arbetade för CIA och NSA? Genom mycket sökande i offentliga arkiv och samtal

med personer som kände Menzel har Stanton Friedman visat att denne man mycket väl kan tänkas ha ingått i en hemlig ufo-grupp. Menzels bokföring visar tex att han i juli 1947 plötsligt reste i väg på hemligt uppdrag till New Mexico. Alltså precis vid den tidpunkt då den okända föremålet störtade där.

Slutligen skriver du att du inte vet vad det är för konferenser som Luukanen besöker, men att deltagarna säkert är oseriösa. Vad grundar du detta påstående på? Det är ju bara fördomsfullt. En av deltagarna är den tidigare nämnde Stanton Friedman. Är han oseriös och i så fall varför? En annan ufolog som deltagit i samma konferens som Luukanen är Jenny Randles. Är hon oseriös?

Man får känslan av att din negativa recension grundar sig på en personlig motvilja mot Luukanen? Är det så det ska vara?

Hälsningar
Håkan Eriksson, Göteborg

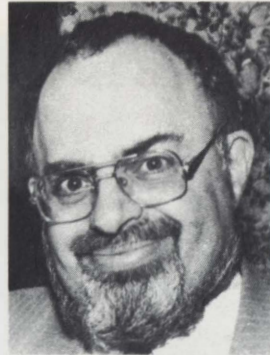
PS. Min "källa" är "Mager slutrapport för 100 000" av Anders Liljegren i UFO-Aktuellt nr 1, 1991. DS.

Svar:

Luukanen borde noga ha anggett sina källor. Det gör kloka, seriösa skribenter. Särskilt viktigt är detta, när man lämnar så otroliga uppgifter som Luukanen gör. Lösa påståenden av den typ som hon tycker är rimliga att göra, hör självklart inte hemma i en seriös UFO-debatt.

Som vi redogjort för i Sökaren, 1 och (framför allt) 4/90, har det på flera sätt visats att MJ-12-dokumenterna är falska. En del av bevisningen är Harry Trumans namnteckning på ett brev till försvarsminister Forrestal. Även om det inte är helt uteslutet att Truman kunnat skriva sitt namn exakt lika, med liten skillnad i storlek, vid två tillfällen, är detta utomordentligt osannolikt. (Kopiatorer brukar göra kopior något större än originalet.) Ett annat bevis: en professionell dokumentgranskare, David Crown, har konstaterat att "Trumans" brev skrivits på en maskin, Smith-Corona, som inte fanns 1947.

Stanton Friedman gör ett "underligt" intryck. (Jag har läst artiklar och uttalanden av honom.) Trots fysikerutbildningen anser jag att hans om-döme måste ifrågasättas.

Stanton Friedman.

Om professor Menzel fått veta att man tagit tillvara icke-

mänskliga varelser, och kanske även sett kropparna, borde han ha haft en annan attityd till UFO-rapporter än den han alltid visade. Desinformation? Nej, det ser inte ut på det sättet som Donald Menzels skrifter om UFO-gåtan. När man läser hans ingående resonemang, kan man inte få annat intryck än att han menar allvar och är fullt övertygad om att samtliga UFO-rapporter har "naturliga" förklaringar.

Av Luukanens informationer kan man bara dra slutsatsen att källor som hon förtiger bland annat utgörs av oseriösa sammankomster och skrifter.

SM

Det Blå Ljuset

genom Eivor Hansson

Meditation och kanalisering kurs

Grundkurs. 4 kvällar x 3-4 tim.

(Tidsbegränsat pga den mycket starka energin.)

På kursen:

När Eivor kommer i närheten känns ett starkt elektriskt energifält och när man blir bestrålad går det som en het pärlande "fors" genom kroppen, kanaler öppnas och kroppen renas.

Detta har upplevts av många.

Ettårig utbildning till Healer.

Fortsättningskurs

Healingbehandling

30 min med tillhörande samtal.

Vägledning

45 - 60 min.

(Yrkesval, relationer mm.)

Föredrag

2 tim med 15 min paus.

Bok

Det Blå Ljuset à 250 kr.

Eivor Hansson

Tegnebyvägen 19 16154 Bromma

08-877741

Intervju med chef för sanningsbyrå

Hårda tider

– Byråchef Anti Flummig på Statens livsaskådningsverk, ni har signalerat hårdare tag mot livsaskådningar! Det blir strängare beviskrav i fortsättningen, har det ryktats. Flera kända märken kommer att drabbas. Är det sant?

– Ja, vi kommer att kräva ovedersäglig, klar och tydlig vetenskaplig grund för alla påståenden. Den askådning som inte går att bevisa får inte använda begrepp som "sanning", "kunskap" och liknande. Däremot blir det tillåtet att beteckna en askådning som "tankar", "spekulationer" och "symboler".

– Kan du ge några exempel?

– Ja, vi har redan underkänt vissa kända trossatser, som alltså inte längre får betecknas som "verklighet". Jesu himmelfärd är bland dem. Vi har granskat bevisningen och funnit att det rör sig om ett grundlöst påstående som upprepats generation efter generation. Det är alltså otillåtet under beteckningen "sanning".

– Men hur är det med den välkända lärosatsen att Jesus steg upp från de döda?

– Ja, vi har tittat även på detta, vänt och vridit på det för att hitta en "mjuk" lösning. I början tänkte vi föreslå att satsen ändras så att Jesus uppstod från graven (där han legat till synes död). Men eftersom inte heller detta kan bevisas, får man inte längre säga att Jesus - eller exempelvis moster Agda - har uppstått från de döda och begett sig till himlen, utan endast att det kanske kan ha varit så, att detta inte helt kan uteslutas, men att ingen faktiskt vet.

– Och hur är det med andra välkända utsagor som att Jesus gick på vattnet, förvandlade vatten till vin osv?

– Det är lika illa!

– Och att han var Guds enfödde son, dog för våra synder, skall återkomma för att döma levande och döda, som alltsammans dagligen och stundligen försäkras av präster? Får de inte längre säga detta? Vad skall de då predika om?

– Nåväl, de får naturligtvis säga det, men däremot inte påstå att det är sanning!

– Vad menar nu kristendomens företrädare om nyordningen?

– Vi har haft telefonsamtal från många bekymrade förkunnare. Hur skall vi, säger de, kunna förtjäna vårt levebröd på "tankar och spekulationer". Vårt svar till dem är att de nya kraven egentligen inte innebär någon ändring. Trons karaktär förändras inte alls!

– Men hör nu, Anti Flummig, inte är religion bara sagor! Det finns ju faktiskt resultat som visar att bön verkar!

– Visst, men det går inte att påstå att det är "Gud" som hör bön! Mekanismen vid bönhörelse är långt ifrån utredd.

– Vad får man säga då?

– Tja, att bön leder eller inte leder till det som man ber om.

Men varför, undrar man, dessa stränga bestämmelser? Gick det inte bra förut, när det var fritt fram för all sköns påhitt?

Byråchefen Flummig svarar att samhället numer känner ett ansvar. Man kan inte bara låta folk utsättas för en massa obestyrkta påståenden, som de inte själva kan kontrollera!

– Så den kontrollen gör nu Livsaskådningsverket!

– Ja!

Men blir det inte ganska trist på livsaskådningsmarknaden – inga kreativa lösningar utan endast dystra tvivlare och agnostiker som strövar omkring och utan entusiasm försöker övertyga en och annan vilse vandrande?

Av rent personligt intresse frågar jag Anti Flummig om "Nya tiden". Hur är det med kanalisering, helande stenar, chakramassage, tarot, esoterik, tidigare liv, tvillingsjäl...?

– Illa! svarar byråchefen med en suck. Detta är redan ett stort problem för oss. En enhet inom verket sysselsätts nu agnostiker med polisiär övervakning av New Age. Verkets uppfattning är att allt new ageaktigt bara får betecknas som "dikt" eller "fabulering". Envar som gör gällande att "så här är det", ådöms böter eller i värsta fall fängelse i högst två år.

– Men, Anti Flummig, är det ingenting som klarat verkets tester?

– Jo, kärleksläran svarar byråchefen glatt, faller mig om halsen och kysser mig!

HÄLSOHEMMET MISTELGÅRDEN

Beläget i den natursköna kullahalvön i Skåne. Efter strövtåg i naturen eller bad och golf kan du njuta av härlig vegetarisk kost. Du kan också få bot för dina livsföringsfel och sjukdomstillstånd. Speciella bad & massager.

Bokn. tel. 042-35 31 53.

Fax 36 79 51.

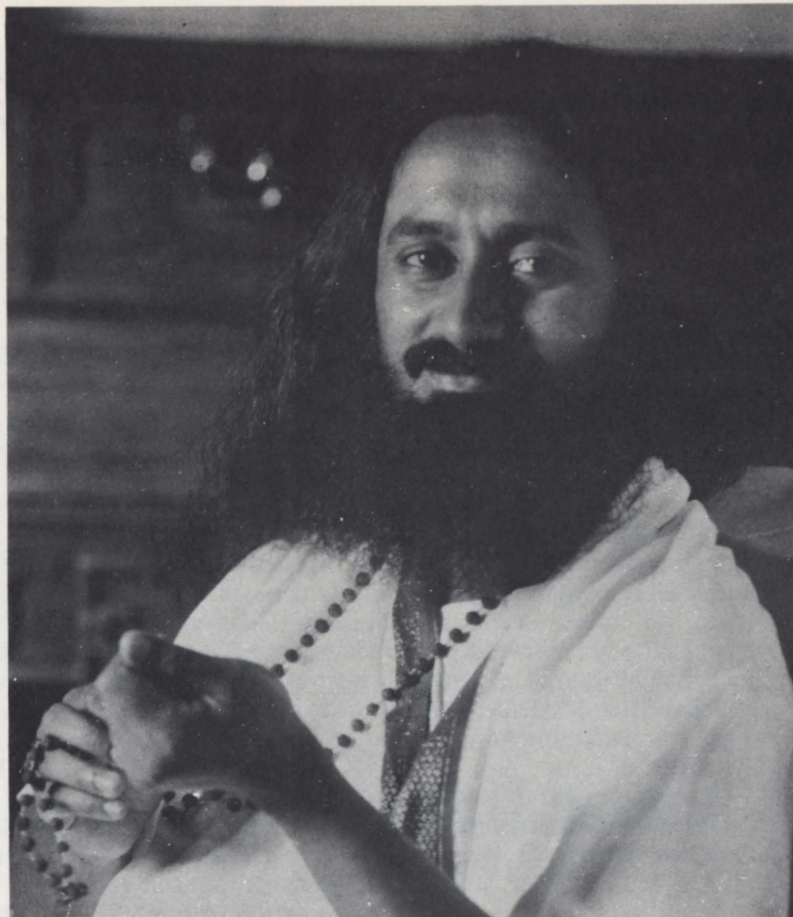
Mobil. 010-695 00 74.

Succén vid vårt framträdande på Alternativa Cancerkongressen fortsätter med vår bok: KAN RÄTT KOST BOTA CANCER? Erhålles vid insättande av 100:- på postgiro 73 19 96-5 Östlunds förlag. 115 sid.

Vi har även vandrarhem

Tel 042-35 31 46

En guru på Sverigebesök: Lev i nuet!

Vi grämer oss över vad som hänt och oroar oss för det som ska komma. Det är dumt. I stället bör vi leva medvetet här och nu.

Text: Åsa Freij och SM

Indiern Sri Sri Ravi Shankar betecknas av sina anhängare som en upplyst mästare, och det sägs att hans personliga undervisning har gett tusentals människor livsglädje, hälsa och sinnesfrid. Han har ett tiotal centra i Indien och än fler utspridda i olika andra länder. Han lär ut vad han kallar the Art of Living (levnadskonsten) det vill säga hur vi kan få en ökad livskvalitet.

– I nuet finns glädjen, säger han och förklarar att vårt sinne vanligen pendlar fram och tillbaka mellan det förflutna och framtiden. Vi retar oss på vad som hänt oss och tycker att mycket borde varit annorlunda.

– Iakttag ditt sinne! Se hur mycket tid du ägnar åt det förflutna! Ändå är det förflutna svunnen tid. Det har varit, men är inte längre. Så varför slösa uppmärksamhet på det?

– Och så finns ängslan för morgondagen. När du gick i skolan, oroade du dig inte för vad du skulle göra, när du tagit din examen? Och när du inledde din yrkesverksamhet, oroade du dig inte över om du någonsin skulle nå dina mål? Du ägnar en stor del av ditt liv åt att oroa dig för morgondagen.

– Ändå söker du lyckan i framtiden och tänker: Jag kommer att bli lycklig, när jag har gift mig. När du sedan gift dig, tror du att du blir lycklig, när du fått barn. Och när du fått barn, tror du att du blir lycklig, när du fått eget hus. Du skjuter upp din lycka tills allt har blivit perfekt, men den dagen kommer aldrig.

– Lev i stället i nuet! Om du lever i fullhet nu, kommer morgondagen att ta hand om sig själv! Om du är lycklig nu, kommer inte morgondagen att plåga dig.

Ravi Shankars kurser i levnadskonst syftar till att deltagarna skall lära sig att ta tillvara livets fulla möjligheter.

Ravi Shankar i Medborgarhuset

I början av detta år höll Ravi Shankar föredrag och kurs i Pans Vänners regi. För föredraget hade man bokat stora salen i Medborgarhuset, som man brukar göra, när man väntar större publik än vad lokalerna i Hälsans Hus rymmer.

Detta framträdande lockade dock inte fler åhörare än att halva utrymmet hade räckt.

Gurun visade sig vara en liten och flicknätt person med långt svart hår och helskägg, iförd en ljus fotsid klädnad. Leende lika varmt som informationen som föregått honom hade beskrivit, förklarade han med ljus röst sin glädje över att vara i Sverige.

Nina Harder, som representerade arrangören, läste ur en broschyr om gästens renommé som idel kärlek och värme, om hur han dragit stora lyssnarskaror när han talat om the Art of Living.

På de flygblad som föregår hans framträdanden sammanfattar han sin lära i två meningar. Den ena lyder: "Kärlek är inte en emotion – den är själva din existens". Den andra: "Din livskvalitet bestäms av Ditt sinnestillstånd".

Det var mest under den andra rubriken han talade vid det föredrag, som inledde hans framträdanden i Stockholm. Efter inledande sång av en ung tysk, Chris Kiran Byrt, som reser med sin mästare och även håller kurser, och en kvinna som inte presenterades, började Ravi Shankar med att fråga åhörarna vad de önskade att han skulle tala om. Det vartyst en lång stund tills någon, efter flera uppmaningar, kom med en fråga:

– Vad kommer ondska och våld ifrån, som vi ser så mycket av runt omkring oss i dag?

– Stress, sa gurun. Ur stress. Om vi är lugna och har frid i sinnet, blir det inga onda handlingar. Alla är egentligen goda. Även en grov förbrytare är i grunden god. När du träffar honom

under lugna omständigheter, märker du att han är en vanlig människa som inte skiljer sig så mycket från dig och mig. Och brottslingen undrar själv ofta: "Hur kunde jag göra så där? Vad var det som hände?"

Gurun liknade människans sinne vid havet. Likheten, som han ville få oss att se, bestod i att sinnet eller medvetandet liksom havet innehåller så mycket och ger så många möjligheter. Det kommer an på oss att välja. Havet går att segla på, det går att utvinna salt ur det och dyka efter pärlor i det osv. I vårt sinne kan vi också hämta pärlor och vi kan överhuvud taget använda det till vad vi väljer. Vi kan nämligen välja hela tiden.

Vi väljer alltså vår livskvalitet. Hur vår livssituation än ser ut, kan vi välja ett bättre liv.

– Men det är inte bara vårt medvetande eller sinne vi är för dåligt medvetna om – utan också vår kropp, fortsatte Ravi Shankar.

Han framhöll kroppens, inte minst hjärnans, enorma potential. Tillsammans med sinnet har den gjort en rad fantastiska uppfinningar, såsom tåg, flygplan och datorer och gjort andra fantastiska saker. Och till skillnad mot djuren kan vi utforska både den inre och den yttre världen. Våra liv förändras helt när vi blir medvetna om detta.

Under det korta programmet kom inga djupare filosofiska diskussioner igång. Men i en broschyr om Ravi Shankar hävdas att "i hans närvaro har tusentals människor runtom i världen vaknat upp till ett glädjefyllt medvetande om sitt varande. En glimt bortom tid och rum upplevs och det är uppenbart att det handlar om en varaktig transformation. Han säger själv att han ingenting gör, men ändå det som behövs för att man ska befrias – eller befria sig själv – från sitt tungsinne".

Det berättas om Sri Sri Ravi Shankar att han föddes i en mycket fin familj i södra Indien och att han vid fyra års ålder kunde citera hela Bhagavad Gita utantill. Vid åtta startade han sina studier av hela den gamla indiska litteraturen och innan han fyllt sjutton hade han fullföljt sin utbildning i såväl moderna vetenskaper som vedisk kunskap.

Han reser nu runt världen ständigt för att lära ut sin "art of living", en livslära som sägs föra ut den urgamla andliga kunskapen på ett för den moderna människan anpassat sätt. Han har gjort speciella workshops och studieprogram för affärsvärlden, för ungdomar och för rehabilitering av socialt "missanpassade" såsom fängelseinterner och missbrukare.

Svensk kontakt: Anders Hansen, Norrbackagatan 54, 113 41 Stockholm. Tel. 08-30 70 04.

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv för prospekt!

Vitaform
Aleksandersvägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

HOROSKOP

Tarot, även föredrag och kurser i zonterapi, healing, intuitiv utveckling m m. Tidsbeställning 10.00 – 12.00 månd.-fred. tel. 018-24 82 50

Individuell Persona-Analys

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med förtroende till:
Inga-Britt Lundqvist
Antroposof, waldorflärare och astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

Bô Yin Râ

"Jag ser Dig skynda och hasta, min vän! Vad är målet för Din väg?"

Så har jag frågat mången och många är de mål man nämnt för mig.

Ack, hur få var det inte som visste, att de blott skyndade mot första bästa mål emedan de förlorat VÄGEN som leder till det höga mål de en gång hoppats nå:

Vägen till Gud!"

Ur inledningen till boken "Vägen till Gud".

21 böcker översatta till svenska, däribland:

"Vägen till Gud"

64 sidor, häftad 55 kronor plus porto.

"Boken om lyckan"

92 sidor, häftad 76 kronor plus porto.

"Boken om livet efter detta"

124 sidor, häftad 78 kronor plus porto

På finska finns: "Kirja onnesta" och "Kirja kuolemanjälkeisestä".

Begär boklista.

Widings Stiftelse

Rättar Vigs väg 125, 162 24 Vällingby
Tel. 08-761 11 79

Kontakt

Söker en FAR till tre minderåriga barn och en början på en existens för deras mor, som alltid drömt om ett LIV, ett HEM, naturnära. Du bör helst vara enkel, men bildad, ekonomiskt oberoende samt älska helhetsskapande och långresor och är ekologiskt/biologiskt KRAVGodkänd. Svar till "Daglig transformation", Sökaren f v b.

BOSTADSBYTE. Finns: idyll i Lund, i kulturkvarter, gathus, trädgård. Önskas: naturnära pittoreskt förslag någonstans i Sverige men kanske lämpligast i Stockholmstrakten. Tel. 08-656 33 81, 0415-702 12.

Institutet för analytisk psykologi i samarbete med högskolan Sköndalsinstitutet

Analytisk Psykologi (jungianskt inspirerad)

1 – 20 poäng HT 95 – VT 96

Kursen vänder sig till bl a Dig som har intresse av att fördjupa kunskaperna om människans själ. Den jungianska psykologins metoder och teorier utifrån idé- och religionshistoriskt perspektiv. Tid: Helger HT 95 – VT 96. Sista anmäl. 16/6. Avgift: 6 000/termin eller 1 000 per månad. Institutet för analytisk psykologi, Skeppsbron 24, 111 30 Stockholm. Tel/Fax 08-20 60 06.

Tala om för dina vänner att Sökaren finns!

Gåvor till stödfonden

Sven Rosén, Eslöv, 250:-, Hans-Jörgen Gerloff, Helsingborg, 50:-, Povel Randén, Dalby, 100:-, Astrid Mjärdell, Luleå, 100:-, Bertil Jonasson, Ryd, 50:-, Marie Ehne, Vänersborg, 250:-, Per Ragnar, Stockholm, 15:-, Dorothy Olsson, Höör, 15:-, Rolf Andemark, Valentin, 15:-, Ricard Nilsson, Malmö, 15:-, Birgitta Cube, Malmö, 15:-, M. Inkinen, Järfälla, 15:-, Sture Nordgren, Norrköping, 15:-, L. Söner, Täby, 100:-, S-O Enret, Storå, 50:-, Torsten Andersson, Romakloster, 15:-, Yvon Denize, Tomelilla, 100:-, Bengt Friberg, Norsborg, 100:-, Povel Randén, Dalby, 100:-, Birger Andersson, Nässjö, 50:-, Kjell Johansson, Läckaby, 65:-, Bela Molnar, Landskrona, 15:-, Oscar Ohlsson, V. Frölunda, 250:-, Sverker Arfvidsson, Göteborg, 200:-, Asta Frode, Växjö, 100:-, Povel Randén, Dalby, 100:-.

Hjärtligt tack för hjälpen! SM

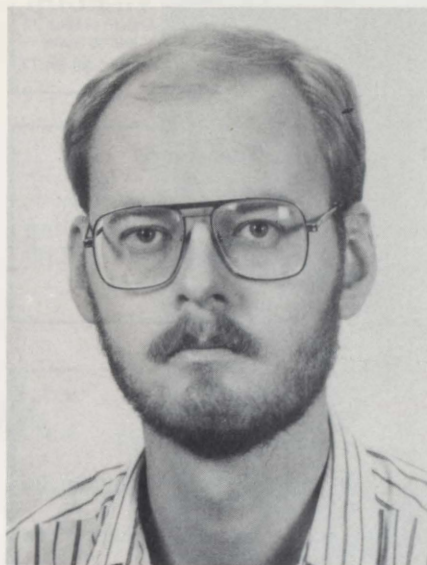
Adress SÖKAREN
Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Telefax 054-51 89 02
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson
Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-
Annonser Ring för prislista
Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

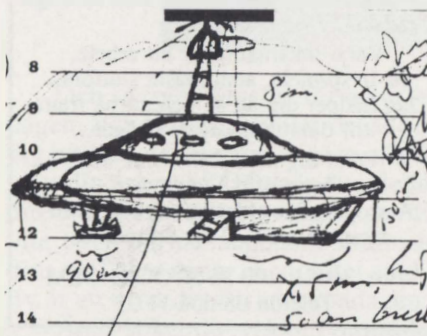
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Åsa Freij: Jenny Cockell har mött sina barn	2
SM: Sture Lönnerstrand berättar	6
Robert Kastenbaum: Ian Stevenson intervjuas	9
Eric Ferguson: Du kan bli frisk igen	12
Clas Svahn: Kontakt med en UFO-besättning?	18
Bengt Petersen: Meditationer	21
SM: Radionisk terapi	22
Åsa Freij: Att finna rätt partner	24
SM: Den dolda människan	26
E. Haraldsson och J.M. Houtkooper: Fallet Gyatri Swami	28
Kerstin Wallin: Vilseledande mästare	31
Bokfloden	32
Sökarnyheter	34
Läsarforum	36
Åsa Freij och SM: En guru på Sverigebesök	38

Clas Svahn har tillsammans med Gösta Carlsson skrivit boken "Mötet i gläntan".

Gösta Carlsson mötte en främmande farkost i en skogsglänta 1946. Denna teckning har han själv gjort.

Per Lundgren ger goda råd om relationer. Foto: Johan Bergenlöv.

Återföds vi?

Är reinkarnation en livslag? Återföds vi människor till en lång rad liv på en ständig utvecklingsväg? Några tycker att så måste det vara. Annars skulle det inte finnas någon rättvisa. Skulle vi dömas av en kärleksfull Gud efter ett enda jordeliv – när våra förutsättningar är så olika – och aldrig få någon ny chans? Nej, säger många med övertygelse och tillägger att med återfödelseläran faller många av livspusslets bitar på plats.

Reinkarnationsfrågan är intressant, och viktig. Det tycker åtminstone jag. Det finns "fall" som onekligen tyder på reinkarnation, exempelvis den engelska kvinnan Jenny Cockell med minnen, som tycks ha bekräftats. Det indiska fallet Shanti Devi är också intressant och övertygar många.

Men forskningen inom området är ännu i sin linda. Ian Stevenson har tagit de första trevande vetenskapliga stegen. Några andra följer efter. Stevenson har aldrig hävdats att det finns vetenskapliga bevis för återfödelse. Men privat kanske han lutar åt reinkarnationstron.

Vetenskapligt är det här ett betydligt svårare problem än många sökare, som gärna vill vara finnare, tänker sig. Många menar att det är bevis, när upplevda minnen visar sig stämma med verkliga förhållanden och händelser. Men detta räcker inte som bevis i vetenskaplig mening. Bevis har man endast när man klart och tydligt inser att en enda lösning är tänkbar. När det gäller reinkarnationsproblemet, syns en rad olika lösningar vara möjliga. Flera hypoteser kan läggas fram. Det kan exempelvis finnas ett världsminne. Ockultister talar om Akashakrönikan. Kanske kommer några människor i kontakt med delar av världsminnen och tycker sig minnas som egna upplevelser vad som finns bevarat av timade händelser.

Vi vet ännu inte hur reinkarnationsminnen uppkommer. Och vi vet inte hur vi människor psykiskt är relaterade till varandra. Vi kanske hänger ihop på den undermedvetna nivån liksom öar under vattenytan. Kanske är allt levande skilda uttryck för ett och samma väsen. Mystiker har sagt att vi alla är identiska i den djupaste nivån av vårt väsen. Vad är det i så fall som återföds?

Envar har rätt till en egen mening. Jag håller mig till frågetecknet.

SM